

TORSDAG 4 MAJ, NR 18/2017

I främmande land

Sidan 12

Måste man jobba tills man stupar?

Sista sidan

Barnen sjunger om nunnan i tunnan

Sidan 13

► **DENNA VECKA:** LOKALA INSIDOR TILL HELSINGFORS

Bjud in till bordet

I Pargas får unga nattvard redan under skriftskolåret. Ny konfirmandplan uppmanar fler att ta efter.

Sidan 4

Kyrkodagar säljs med kvinnokroppar

Sidan 5

Mättar de fattiga

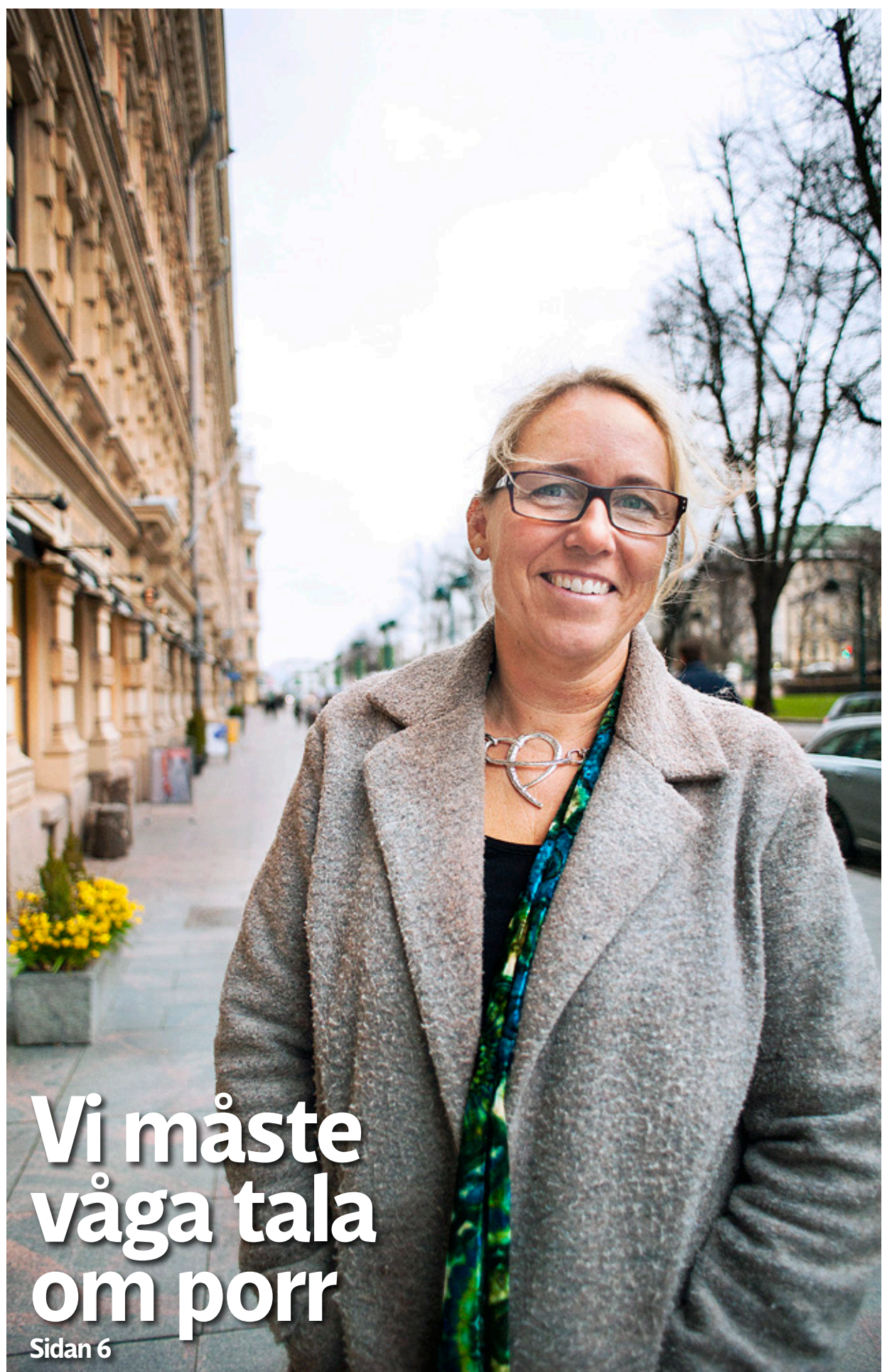
Sidan 8

Svårt för kristna att nå japaner

Sidan 10

En ekorre fastnar i missbruk

Sidan 12

Vi måste våga tala om porr

Sidan 6

LEDARE MAY WIKSTRÖM

Dålig självbild ger dåliga beslut

MER ÄN en Åbobo spärrade upp ögonen häromveckan när gatureklamen för de finska kyrkodagarna *Kirkkopäivät* dök upp på bussar och lyktstolpar.

Och reaktionen var tyvärr inte positiv. Var det här verkligen kyrkan utbrast många förvånat, bestört? Varför ville den saluföra sig så här? Det som upprörde var bilden av den förföriska unga modellen i underkläder, kombinerat med ett minst sagt unket textbudskap som handlade om att behaga en man.

Poängen skulle vara att Jesus sopar bort alla sådana krav. Men "Jezuz" (en omdömeslös medelåldersillusion om ett ungdomligt tilltal?) – ditklottade budskap om att du duger som du är räddar inte situationen. Reklamen med den snedvridna kvinnoklichén befäster tyvärr det som den skulle upphäva: att kvinnan ska vara smal och läcker för att duga (i bakhuvudet: anorexi och förtvivlade tonårskomplex), att hon blir sedd endast genom en man: (i bakhuvudet: en ytterst problematisk kvinno- och jämlikhetssyn).

BILDER är starka saker, på gott och ont. Därför har vi konsten. Därför påverkas, hänförs, njuter vi. Därför upprörs vi till handling, förändring och insikt. Bilderna är också ett språk som talar rakt in i grundstrukturen på människan, till det mest primitiva, till det mest ångestladdade. På ett djupt plan kör det vi ser alltid över det vi vet. Det bränner fast på näthinna också på destruktiva sätt och triggat mönster som man inte ville.

Därför måste bilder hanteras varsamt och klokt. Det visste kyrkofäderna och de visa i en rad religiösa traditioner. Det är ingen tillfällighet att det existerar bildförbud inom många religioner, ingen tillfällighet heller att Mose lag också handlar om bilden – eller närmare bestämt av bilden. "Du skall inte göra dig någon bildstod eller avbild" kvarstår uttalat inom de reformerta kyrkorna. I dag får just avbilden av den perfekta kroppen unga tjejer att flirta med döden för att uppnå den. Kroppsavguden är något som kyrkan behöver göra allt för att riva ner. Inte tvärtom.

SÅ VARFÖR? Varför valde arrangörerna den här vägen? Själva säger de att det handlar om att väcka uppmärksamhet och diskussion, och att sådana bilder redan finns därute – fast utan Jezuz tillägg. Tanken är god. Den fungerar när det gäller de andra kampanjbilderna. Men om "diskussionen" man eftersträvar som resultat lika väl kan heta "förtvivlan", "besvikelse", "förnedring" kvarstår frågan om det verkligen var värt det. Diskussion till vilket pris som helst är en sorglig parallell till den utstötta med krossad självbild som förnedrar sig till vad som helst i utbyte mot något som ens liknar vänskap.

Kyrkan har ett värdefullt budskap. I desperation över att allt färre verkar intresserade av det får hon ändå inte sälja sig hur billigt som helst. Min kyrka och hennes döttrar – och söner – är mer värda än så.

May Wikström är chefredaktör för Kyrkpressen.

PROFILER: AGNETA KALLIS

"Han lyfte handen, han rörde mig inte, och det var som en ström gick genom kroppen, ner i tårna, ut i armarna."

Ordet tog plats i staden

Svallvågorna efter sjuttioalets väckelse i Karleby märks än idag. Väckelsen påverkade atmosfären i staden och det var ett allmänt samtalsämne vem som kommit till tro, säger Agneta Kallis, en av de många som berördes.

TEXT OCH FOTO: JOHAN SANDBERG

Året var 1976 då Agneta och Bjarne Kallis drogs med i den så kallade Mersu-väckelsen i Karleby. Agneta först och Bjarne lite senare.

Väckelsen berörde ett tusental människor och påverkade alla församlingar i staden.

– Något gemensamt med bilmärket hade den inte. Namnet kom sig av att personer i synliga samhällsställningar blev omvända, säger Agneta Kallis.

Också i Gamlakarleby svenska församling hände det.

– Det fanns en hunger efter Guds ord. Bjarne och jag var på väg till ett möte i församlingshemmet då vi förundrades över att så mycket folk var i farten. Det visade sig att de skulle till församlingshemmet. Där var proppfullt och folk stod längs med väggarna.

Agneta Kallis växte upp i Björneborg. Hon beskriver sin bakgrund som närmast ateist. Hon och Bjarne var ute och festade med sina vänner rätt ofta.

– Några år före väckelsen blev jag en sökare, men det visste jag inte då. Jag läste österländska filosofier om reinkarnation, men också Uppenbarelseboken ibland. Jag slets mellan allt jag läste och funderade över vad som är sant och vad man riktigt ska tro på. Jag hade också fått festandet upp i halsen. Det gav mig inget och tomheten började plåga mig.

Väckelsen i staden började då fyra människor från olika församlingar började be om en väckelse.

– En person med så allvarliga alkoholproblem att han hallucinerade började läsa Bibeln 1975. Han ställde frågor till prästerna i staden om det han läste. Han höll på i nio månader. Då var han mogen och bestämde sig. Det var en stor skräll att han, som var känd kommunist, blev kristen.

Väckelsen var intensiv och påverkade hela Karleby.

– Den kändes i hela atmosfären. Det var något speciellt i luften.

I början av 1976 följde Agneta Kallis med två vänner till finska församlingshemmet där det hölls ett möte för nybörjare i kristen tro.

– När jag steg in i församlingshemmet hoppades jag att ingen såg mig. För jag var ju inte kristen.

Men samma vår svängde det.

– Jag upptäckte att jag var troende även om förhållandet mellan Gud och Jesus var lite oklart för mig. För att inte tala om den helige Ande.

En natt hade hon en dröm där hon och Bjarne kom till Handelsgillet där de brukade träffa sina vänner. Det var fullt med folk och en orkester spelade. En i staden känd person var solist och sjöng hädiska ord.

– I drömmen kom orden "älkää istuko siellä missä pilkkaajat istuvat" (sitt inte där hädarna sitter) till mig. Jag förstod inte varifrån orden kom.

Exakt samma dröm med samma ord upprepades två gånger under några

efterföljande nätter.

– En finskspråkig väninna nämnde några dagar senare ett bibelställe som talat till henne: "älkää istuko siellä missä pilkkaajat istuvat". Va, utbrast jag. Finns det i Bibeln? Jag kände inte till att det var från Psaltaren 1:1.

Predikanten Niilo Yli-Vainio talade i Karleby varje vecka och han samlade stora åhörarskaror.

– Han talade kärleksfullt och positivt. Han var omstridd för han påstods skuffa omkull folk då han bad för dem. Jag har nog varit med att folk försökt skuffa omkull mig, men inte Yli-Vainio. Han frågade vad vi vill att Jesus ska göra för oss. Han lyfte handen, han rörde mig inte, och det var som en ström gick genom kroppen, ner i tårna, ut i armarna.

KYRKPRESSEN REDAKTIONEN

Ansvarig chefredaktör
May Wikström
tfn 040 153 0313
may.wikstrom@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Helsingfors
Sandvikskajen 13
00180 Helsingfors
tfn (09) 612 615 49/
040 831 6545
redaktionen@kyrkpressen.fi

Redaktionen i Österbotten
Norrmalmsgatan 21 A,

68600 Jakobstad
tfn 040 831 3599

Redaktörer e-post:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ulrika Hansson
tfn 040 831 6322
Christa Mickelsson
tfn 040 831 6788
Johan Sandberg
(Österbotten)
tfn 040 831 3599
Nicklas Storbjörk
tfn 040 831 6545

Sofia Torvalds
tfn 040 831 6748
Webbredaktör:
webred@kyrkpressen.fi
Layout: Malin Aho
tfn 040 831 6902

Utgivare: Fontana Media Ab
Bank: Danske Bank
IBAN: FI34 80001301 158540
BIC: DABAFIHH

Paradbild: Sofia Torvalds

Tryck: Botnia Print, Karleby

ADRESSÄNDRING

Kyrkpressen är en gåva till dig från din församling!

I regel uppdateras din adress också i Kyrkpressens adressregister när du gör en flyttanmälan. I annat fall, vänligen kontakta **din församling**. Om du beställer Kyrkpressen privat kontaktar du oss: prenumeration@kyrkpressen.fi.

KYRKPRESSEN ANNONS

Annonsredaktör:
Erika Rönngård
tfn 040 831 6614,
annons@kyrkpressen.fi

Annonspriser:
Färg 2,05 €/spmm
Svart-vit 1,65 €/spmm
+ **Moms 24%**

Radannonser:
4,50 €/rad inkl. moms.
Familjeannonser:
1 €/spmm inkl. moms.

Lämna in din annons på kyrkpressen.fi helt utan extra kostnad.
För familje- och radannonser per telefon, mejl eller post tillkommer 5 euro i serviceavgift.

Annonsdeadline torsdagar klockan 12 veckan före utgivning.

Annonsförsäljning:
fornamn.efternamn@kyrkpressen.fi

Ludvig Andersson,
tfn 044 050 3020,

Jonny Åstrand,
tfn (06) 347 0608,
eller 0500 924 528,
fax (06) 347 1018

Prenumerationspriser:
Finland & Norden 65 €
Utlandet 84 €

ISSN 0356-1275

Jag skulle inte ha kunnat stå upprätt hur jag än försökte. Det var en otrolig upplevelse och något liknande har jag inte upplevt efter det.

Att andliga strömningar än idag får föfäste i Karleby är en av svallvägorna som Agneta Kallis ser av väckelsen.

– Men inget som sker idag kan jämföras med den intensiva väckelsen då. Den skakade om samhället väldigt starkt. Ett tusental människor, kanske fler, kom till tro under en kort tid. När folk som varit alkoholister eller brottslingar berättar att de omvänt sig och kommit till tro ändrar det. Det betyder ju inte att de blev änglar för det gamla jaget finns kvar. Men Gud vet vad vi är gjorda av och han ser i nåd på oss. Vi får förlåtelse när vi ber om det.

DET SKRIVNA ordet intresserar Agneta Kallis. Nu har hon själv skrivit en bok.

Agneta Kallis har varit intresserad av att skriva ända sedan hon var barn. Hon har skrivit dagbok under hela livet förutom när barnen var små.

– Jag ångrar att jag inte skrev dagbok under väckelsetiden. Man tror man minns. Men det gör jag inte.

Nu har skrivintresset tagit ny fart och hon har gett ut en kristen ungdomsroman, *VI*. Hon skriver det i versaler vilket också syftar på en romersk sexa, för boken handlar om sex ungdomar.

– Det är en andlig bok men inte så att allt skrivs på näsan. Den är också skriven för sökande ungdomar i skriftskolåldern uppåt. De troende ungdomarna i berättelsen är som alla andra ungdomar. Det är inget märkvärdigt med dem, säger Agneta.

Är det inte en utmaning att skriva för ungdomar?

– Jo, det är det, men jag har elva barnbarn från 23 och neråt och jag deltar aktivt i församlingens Crosspoint-möten.

Skulle du inte ha stoff för en biografi, om kvinnan bakom riksdagsmannen och partiledaren?

– Det kan jag ha. Det har jag inte funderat på. Bjarne borde skriva om sig först. Jag tycker det är roligare att skriva fiktivt. Det skulle vara jättesvårt att skriva om sig själv. Men i boken finns händelser som verkligen hänt mig eller andra. Allt har ändå inte hänt, så man kan inte dra kopplingar till verkliga människor och händelser.

Uppföljaren till *VI* är redan på gång. Det blir en bok som riktar sig mera till lite äldre läsare.

AGNETA KALLIS

HAR JOBBAT SOM LÄRARE, STUDIEHANDLEDARE OCH INOM FAMILJEFÖRETAGET.

STUDERAT SOCIOLOGI, PSYKOLOGI OCH APPROBATUR I TEOLOGI.

GIFT MED BJARNE, HAR FYRA BARN OCH ELVA BARNBARN.

AKTUELL MED UNGDOMSSROMANEN VI.

Fridsföreningarna går med i Teologiska institutet

LAESTADIANER. Laestadianernas Fridsföreningars Förbund (LFF) har gått med i samarbetet kring Teologiska institutet i Finland (STI). Institutet grundades på 80-talet av väckelseorganisationer som är kritiska till den teologiska universitetsutbildningen och efterlyser alternativ undervisning på biblisk grund.

De svenska laestadianerna är en del av Rauhan Sana. De

verkar i nio självständiga bönehusföreningar inom ramen för Laestadianernas Fridsföreningars Förbund. Verksamhetsledaren **Stig-Erik Enkvist** har drivit frågan.

– De rörelser som står i samma situation i förhållande till moderkyrkan söker kontakt med varandra för att vara starkare tillsammans därför att vi anser att kyrkan har frångått

STIG-ERIK ENKVIST. FOTO: ARKIVBILD/JOHAN SANDBERG

den rena läran, säger han. Skiljelinjen gäller synen på prästämbetet och äktenskapsdiskussionen.

– Teologiska institutet är en utbildningsanstalt där konservativa möts. Också från vår rörelse finns det ett antal unga pojkar som studerar teologi och som skulle vilja jobba som präster men nu siktar på religionslärare, säger Enkvist.

LFF:s årsmöte fattade enhälligt beslut om att ansöka om medlemskap. STI beviljade ansökan förra veckan. De svenska laestadianerna är de första från rörelsen som går med.

– Jag vet att diskussioner förekommer på finskt håll. Men de har inte kommit så långt som till årsmötesbeslut, säger Enkvist.

Teologiska institutet har

nio medlemsorganisationer, bland dem Säningsmannen, Budbäraren, Folkmissionen och den finska evangelieföreningen. Också Svenska Lutherska Evangelieföreningen i Finland är medlem.

STI leds för tillfället av **Jari Rankinen**. **Henrik Perret** verkade tidigare i många år som generalsekreterare för institutet.

■ MAY WIKSTRÖM

Unga bjuds in till nattvardsbordet före konfirmationen

KONFIRMATION. I den nya konfirmandarbetsplanen rekommenderas att unga deltar i nattvarden flera gånger under konfirmandtiden.

TEXT: **CHRISTA MICKELSSON**

Biskopsmötet godkände tidigare i vår den nya konfirmandarbetsplanen som fått namnet *Ett stort under*. En betydande förändring i den nya planen jämfört med den gamla är rekommendationen att unga under konfirmandtiden deltar flera gånger under i nattvarden.

I Pargas som hör till Västabolands svenska församling har konfirmanderna redan under fyra år fått ta emot nattvard redan under konfirmandtiden. **Patrik Sundell**, ungdomsarbetsledare i församlingen, är mycket nöjd med hur det fungerar.

– Jag upplever det som något väldigt positivt. Det har varit bra särskilt med tanke på delaktigheten. Det känns inte bra om vi firar mässa tillsammans och en stor del av gruppen utsluts när vi kommer till nattvardsfirandet, säger Sundell.

Ungefär halva gruppen

I praktiken går det till så att de unga får undervisning om nattvarden redan i början av skriftskoltiden.

– Hos oss har det fungerat bra. De unga kommer värdigt fram till nattvarden. Det är också glädjande att så många väljer att ta emot nattvard, ungefär halva gruppen skulle jag säga.

Konfirmanderna har inte reagerat på något särskilt sätt.

– För tillfället är det här en del av vårt gudstjänstfirande och det är ingen som tycker att det är konstigt.

Flera av de unga har redan tidigare getts möjlighet att ta emot nattvarden, tillsammans med föräldrar eller faddrar.

– Det är fint att så många också vid en familjegudstjänst väljer att ta barnen

”Det är glädjande att så många väljer att ta emot nattvard, ungefär halva gruppen skulle jag säga.”

Patrik Sundell, ungdomsarbetsledare i Västabolands församling

med till nattvarden. De får då ta emot bröd och vin, och inte bara välsignelse.

Öka delaktigheten

Målet med förändringen i den nya konfirmandplanen är att de unga ska lära sig nattvarden betydelse och att konfirmandgruppens ställning som gudstjänstfirande församling stärks. Nattvard redan under konfirmandtiden antas också förbereda de unga för konfirmationen.

– Jag har inte bekantat mig med den nya konfirmandplanen ännu, men det finns på min to do-list, säger Patrik Sundell.

Deltagandet i skriftskolan i Pargas har varit stabilt under de senaste åren.

– Unga vill gå i skriftskola i samma utsträckning som tidigare. Det är en otrolig möjlighet vi har som kyrka att kunna samla så här många unga. Det är inget vi kan ta för givet, utan vi måste se till att vi förvaltar det på ett vettigt sätt.

Skriftskolan poppis

Statistik visar att skriftskolans popularitet nationellt till och med ökat. 2016 deltog 85,9 procent i skriftskolan, medan motsvarande andel var 83,5 procent året innan. 2016 var ett trendbrott, alla andra år på 2010-talet har antaget deltagare minskat något.

Finland är unikt i Europa när man tittar på deltagandet i konfirmandunder-

LÄGET I FINLAND

• **85,6 procent** av landets 15-åringar deltog i skriftskolan 2016.

• **2015 var** siffran något lägre; 83,5 procent.

• **Förra året** gick 1 356 nya medlemmar med i kyrkan i samband med konfirmationen. 838 av dem döptes.

• **Också hjälpledarverksamheten** är populär. Förra året var ungefär 22 400 unga hjälpledare på skriftskolor.

NAMNFÖRSLAG ÖSTNYLAND

Birgitta nytt namnförslag

Alla sju församlingarna i Lovisa och Lapträsk säger ja till två nya församlingar i regionen. De nuvarande församlingarna har gett sina utlåtanden till Borgå domkapitel.

– Alla ställer sig bakom

den nya indelningen, säger **Clas Abrahamsson**, notarie vid domkapitlet i Borgå, till tidningen Östnyland.

Två nya församlingar, en svensk och en finsk, ska inleda sitt arbete den första januari 2009.

Det har varit fritt fram att lämna in namnförslag nu när två nya församling-

ar ska bildas. Men bara en svensk församling, Lappträsk svenska församling, har lämnat in ett namnförslag.

– Deras förslag är Birgitta svenska församling.

Mikael Agricolos fru hette Birgitta och den heliga Birgitta är Europas skyddshelgon.

Borgå domkapitel kommer att ge sitt förslag till kyrkostyrelsen vid mötet den 10 maj.

När det gäller namnet kommer vi först att diskutera frågan med Helsingfors domkapitel. Det är bäst om vi har ett gemensamt förslag, säger Clas Abrahamsson till Östnyland.

STÄLLNINGSTAGANDE NÄTHAT

Kyrkoherdar: Hatprat är synd

”Hatprat är en synd som inte avtar innan vi öppet vågar tala om saken och sätta gränser för det.” Det säger 21 kyrkoherdar från de evangelisk-lutherska församlingarna i Helsingfors. Herdarna påpekar vidare att världen blir en bättre och tryggare plats för oss alla om vi jobbar för samförstånd och främjar dialogen mellan olika parter. Fördomarna minskar inte genom ryktesspridning eller genom att avsiktligt spetsa till situationer.

Uttalandet hittas i dess helhet på www.helsingfors-forsamlingar.fi.

I MÅNGA församlingar får de som går skriftskola nattvard först vid konfirmationen. Det ska en ny konfirmandplan få en ändring på. FOTO: KYRKANS BILDBANK

visningen. I inget annat land är skriftskolan lika populär och andelen som deltar lika hög som i Finland.

– Skriftskolan utgår från de unga, är öppen, trygg och tolerant. Konfirmandgruppen är som en församling i miniatyr. Ingen lämnas ensam och det är lätt att vara sig själv, säger **Jarmo Kokkonen** som är tf chef för fostran och familje frågor vid Kyrkostyrelsen.

Det finns olika orsaker till att skriftskolan är så populär. Kokkonen tror att en av konfirmandarbetets hemligheter är en äkta andlighet.

– I skriftskolan får tron en positiv prägel. Många av upplevelserna under skriftskoltiden är unika för den unga, som till exempel att vara stilla tillsammans och göra andakter tillsammans, säger Kokkonen som doktorerat på konfirmandarbete.

Växa i gemenskap

I den nya konfirmandarbetsplanen betonas varje ung människas unika värde, vilket också namnet *Ett stort under* syftar på. De unga ska vara delaktiga, bli hörda och få påverka.

Att växa i en gemenskap har getts större betydelse än i den tidigare planen. Gemenskapen ses som skriftskolans stora styrka. Det är fortsättningsvis bönen Fader vår, trosbekännelsen, de tio budorden och Herrens välsignelse som utgör grunden för undervisningen.

KONFIRMANDPLAN 2017

• **Den nya** konfirmandarbetsplanen träder i kraft från början av maj 2017 och församlingarna ska hålla skriftskolor enligt den nya planen senast 1.10.2018.

• **Planen styr** och stöder församlingarnas konfirmandarbete. Förändringar i de ungas och församlingarnas verksamhetsmiljö är den främsta orsaken till att planen förnyas. Den förra konfirmandarbetsplanen är från 2001.

Lättklätt ska locka till kyrkodagar

MARKNADSFÖRING. De finska kyrkodagarna i Åbo marknadsförs bland annat med en lättklädd modell.

TEXT: ERIKA RÖNNGÅRD

– Syftet är att utmana reklamens budskap. Annonskampanjen bygger på påhittade reklamer av den typ som vi hela tiden möter. Som kommentar till dessa reklamer har taggen "Jezuz" skrivit hur han ser på saken. Det är en modig kampanj som vill väcka diskussion, säger **Salla Peltonen**, kommunikationsansvarig på Kirkkopalvelut.

Speciellt underklädesbilderna försedda med texten "Make him love you" (få honom att älska dig) har väckt diskussion på sociala medier. Ovanpå reklamfotot finns en kommentar från "Jezuz" som skriver att "du är bra som du är".

Salla Peltonen menar att man naturligtvis kunde ha valt en annan bild för att föra ut budskapet, men att den kanske inte hade väckt uppmärksamhet på samma sätt.

– Det här är ändå en alldeles vanlig bild som vi hela tiden möter i reklamen. Varför ska vi censurera det som ändå redan är närvarande i barns och ungas vardag?

Reklamkampanjen som syns i gatubilden och på bussar i Åbo riktar sig enligt Peltonen till dem som annars inte är aktiva i församlingslivet.

Ledningsgruppen delaktig

Enligt Salla Peltonen har ledningsgruppen för Kyrkodagarna, som består av representanter från både lokal församlingarna och Kirkkopalvelut, aktivt varit med i utformningen av reklamkampanjen, både när det gäller text och bilder.

– Underklädesbilden diskuterades och vi tyckte att det var väldigt viktigt att "Jezuz" kommentar finns med för att visa att man inte behöver uppfylla de här idealen för att vara älskad.

I kampanjen ingår också bland annat fingerad reklam för kreditkort med

REKLAMEN med kvinnor i underkläder finns både på telefonstolpar och bussar. FOTO: HANNA-MADELEINE ANDERSSON

motbudskapet att alla är lika värda.

Svenskpråkiga tar avstånd

Arrangörerna för de finlands-svenska kyrkodagarna tar offentligt avstånd från den finska kyrkodagsreklamen som görs i gatubilden i Åbo.

Enligt direktor Sixten Ekstrand vid Kyrkans central för det svenska arbetet har de svenska dagarna ingenting med den finska kyrkodagsreklamen att göra.

– Den enda koppling som finns är att vi samarbetar kring ett par programpunkter. Den här reklamen har inte diskuterats med oss och skulle man ha gjort det hade vi gjort tummen ned, säger Ekstrand i en notis på de svenska kyrkodagarnas egen webbsajt.

Också de andra finlands-svenska arrangörerna Finnska missionssällskapet, Frikyrklig samverkan och Åbo svenska församling tar avstånd från den finska reklamkampanjen.

– Vi har inte varit med i utformningen av den finska reklamen och ska därför inte heller beskyllas för innehållet, säger tf. kyrkoherde

Mia Bäck i Åbo svenska församling.

Medieforskare risar

– Största felet med den här bilden är att budskapet är för invecklat, säger **Ari Nykvist**, medieforskare och lärare i journalistik vid Åbo Akademi i Vasa. Enligt Nykvist drunknar texten i bilden.

– Reklambyrån borde ha vetat att det visuella alltid tolkas före texten. Man ska vara ganska beläst för att förstå kommentaren i gult. I synnerhet blir det svårt att hinna tolka budskapet när reklamen skymtar på en buss som passerar.

Nykvist tycker att idén bakom kampanjen i stort är både innovativ och kreativ, men att just den här bilden är problematisk.

– Kyrkan har dubbelmoral. Man vill förmedla att i kyrkan är vi alla lika, men så utnyttjar man ändå den nakna kroppen. Det skulle ha gått att använda andra bilder som är lika ikoniska och som skulle ha väckt diskussion utan att sära människor.

Kyrkodagarna ordnas i Åbo 19-21 maj.

UTBILDNING UNIVERSITET

48 sökande till teologin i Åbo

Ansökningsnivån till utbildningen i teologi vid Åbo Akademi ligger på en god nivå.

– Vi har sammanlagt 48 sökande till ämnet teologi, vilket är en bra siffra. Antalet antagningsplat-

ser är tjuo, så en gallring blir aktuell, säger **Mikael Lindfelt**, utbildningsansvarig för teologin vid fakulteten för humaniora, psykologi och teologi.

Nivån är betydligt högre än i fjol och ligger ungefär på samma nivå som för två år sedan.

– Helhetsbilden klar-

nar när vi i mitten av maj ser hur många som deltar i inträdesprovet, säger Lindfelt.

Totalt sökte 2 531 personer till ÅA, vilket betyder att nivån på ansökningen är normal. Trycket var störst till ämnet psykologi med 240 sökande till 20 platser.

Vad varje nära anhörig borde veta?

Fritt informationspaket samt kostnads kalkyl hos oss

ESBO BEGRAVNINGSBYRÅ

Esbo centrum | Esboplatsen 7

Tel (09) 7002 4828 | info@espoonhautaustomisto.fi

www.espoonhautaus.fi

Flesta möter porr första

NÄTPORNOGRAFI. Att titta på porr på nätet är att utsätta sig för en visuell drog. Därför ska barn skyddas så länge det går. Det säger Ulrica Stigberg, som skrivit en bok om de bilder barn bär på och som föräldrarna inte vet något om.

TEXT: SOFIA TORVALDS

Ulrica Stigberg är författare och präst på Fryshuset, ett aktivitetscenter för unga i Stockholm. För några år sedan fick hon ett samtal av en prästkollega. "Du som jobbar på Fryshuset, kunde inte du hålla ett seminarium om ungdomar och porr?"

– Min första reaktion var "nä, det kan jag inte, för det vet jag ingenting om". Jag var tvungen att gå in och googla det, och efteråt tänkte jag: Jag har inte fattat att det är det här ungdomarna ser. Jag ringde tillbaka och tackade ja.

Efter seminariet ville hon veta mer om varför fjortonåringar sitter och tittar på klipp på människor som blir utsatta för sexuella övergrepp. Hon pratade med fyra ungdomar om nätporr, alla pratade oavbrutet i över en timme, och efteråt sa de: Å vad skönt att prata med en vuxen om det här. Jag har aldrig gjort det förut.

Hon satt i Fryshusets café tillsammans med en sjuttonåring kille och frågade honom: Vad händer i dig när du ser klipp på övergrepp? Han sa: "Jag är ledsen att säga det, men jag har sett sådana klipp så otroligt många gånger, så det händer ingenting. Jag berörs inte av dem."

– Då förstod jag att vi har helt olika ingång i ämnet.

"Hjälp mig, jag kan inte sluta"

Den killen var nio år då han första gången mötte pornografi i skolan.

– Det visade sig att många hade samma erfarenhet. De flesta möter porr första gången i skolan och ingen av dem har pratat med en vuxen om det.

Sedan fanns det de som inte kunde sluta titta, fast de försökte.

– Jag mötte Erik, som berättade att han låg gråtande framför sina föräldrar och sa: "Snälla, snälla, hjälp mig, jag kan inte sluta titta på porr."

– Då fattade jag: det här är på allvar! Vi delar ut Ipads i skolan, men det finns ingen som helst beredskap att svara på frågan: vad händer om de fastnar i ett beroende? Det finns en omedvetenhet. Det här måste vi lyfta, liksom vi har en medvetenhet om alkohol. Annars lämnar vi hela vår ungdomsgeneration helt åt sig själva med något som vi ännu inte fullt ser och förstår konsekvenserna av.

Prata om det

Ulrica Stigberg har skrivit boken *Visuell drog – om barn, unga och nätporr* tillsammans med **Maria Ahlin**. Ahlin arbetar ge-

DET ÄR viktigt att de vuxna signalerar att det är okej att diskutera de bilder barn möter på nätet, säger Ulrica Stigberg. FOTO: PIXABAY

nom ungdomsorganisationen Freethem med frågor som rör människohandel.

– Maria undrade varför det finns så stor efterfrågan på att köpa sex, och det visade sig att ju mer man ser på porr, desto större är sannolikheten för att köpa sex. Hon såg att pornografi också är en form av prostitution: någon har sex mot ersättning. Den enda skillnaden är att det filmas. Och hon insåg att om vi ska hindra sexköp måste vi börja problematisera porrkonsumtion, och då måste vi börja tidigt.

Den som ser mycket på porr tänjer

småningom på sina gränser.

– När man märker att man inte längre går igång på det man ser så går man vidare och söker efter grövre pornografi. Poliser vi intervjuat berättar om personer de gripit som inte förstått att de gått över en gräns och inte reagerar när de får olagligt material i form av sexuella övergrepp på barn skickade till sig.

De som gått över den gränsen kan vara svåra att nå, men de som inte ännu hamnat där kan man hjälpa, menar Stigberg. Därför måste vi lyfta ämnet och utbildna vuxna att ta i frågan på alla nivåer i vårt samhälle.

– Vi har barn som berättar att de mött porr första gången i förskolan. Då handlar det kanske om att de halkar in på en sida för att de stavat fel, och kanske tycker det är spännande. Och det är ju spännande med sex och ska vara det. Men när

det gäller snoppar och snippor vet barnen tidigt att det är något genant, något man inte pratar om. Därför tycker jag att det är viktigt att vi vuxna visar att det är okej att prata om det.

Alla som ser på porr reagerar inte på samma sätt. En del kanske tittar ett tag, tycker det blir tråkigt och slutar. Andra fastnar på en gång och kan inte ta sig ur det.

– Alla har sin egen berättelse. I boken finns en tjej som känner att hennes ungdom präglats av att vara tillsammans med en kille som är porrberoende och väntar sig saker i sängen som gör att hon tänjt på alla sina gränser så mycket att hon förlorat förmågan att säga nej.

Pornografin skapar normer

Eftersom många unga ser på porr för att lära sig om sex, kanske inför sin egen

"De flesta möter porr första gången i skolan och ingen av dem har pratat med en vuxen om det."

Ulrica Stigberg

KYRKAN HJÄLPER

Mathjälp till över 100 000

Kyrktjänst som koordinerar distributionen av EU:s livsmedelshjälp till församlingarna fick senaste år ungefär 750 000 kg livsmedel att dela ut. Under året delade församlingarnas sammanlagt

FOTO: ARKIVBILD/ANDREAS ANDERSSON

över 300 utdelningspunkter ut 104 570 matkassar och över 11 000 måltider.

Cirka 106 000 människor fick mathjälp under fjolåret. Största delen av dem är ensamförsörjare, småinkomsttagare, personer som lever på basinkomst, personer som jobbar deltid och äldre med liten pension.

KYRKOHERDEVAL VASA

Herdekandidater på webbplats

Den 11 juni väljer Vasa svenska församling ny kyrkoherde. Inför valet har en webbsida publicerats där de tre kandidaterna **Ann-Mari Audas-Willman**, **Mats Björklund** och **Mikael Forslund** presenteras. På sidorna berättar de om sig själva, om sin kyrkliga bakgrund och vägen till prästyrket. Kandidaterna ger också sin syn på hur församlingens verksamhet kan utvecklas trots det ekonomiskt pressade läget, och hur de som kyrkoherde tänker bevaka församlingens intressen. Sidorna hittas på www.vasasvenskaforsamling.fi/kyrkoherdeval

gången i skolan

Hur ser det ut i våra skolor?

Vi skickade ut några frågor om filter på skolans datorer till fem rektorer på olika håll i Svenskfinland och fick tre svar.

– Vi har inget filter i detta nu men jag har efterlyst sådana. Du har alldeles rätt i att även småbarn hittar porr på skolans datorer, svarar **Catharina Lunabba-Domars**, rektor vid Lagmans skola i Jakobstad.

– Jag var mycket upprörd då det kom till min kännedom att tvåorna hade surfat in på porrsidor. Lärarna måste se till att de övervakar varje skärm när barnen använder datorer i skolan. Dessutom har vår digitutor fått i uppdrag att reda ut hur man kunde filtrera och spärra internet centralt.

Inger Nabb, rektor för Vikinga skola i Vasala, svarar att frågor om filter sköts centralt i Vasala och att ämnet diskuteras i klasserna.

Ellinor Hellman, rektor för Storängens skola i Esbo, berättar att skolan har filter för datorerna, filter som gäller hela staden.

– För plattorna har vi endast inställningar som görs i skolan, inget centralt. Filtret är inte helt vettigt. Det sällar bort filmmaterial som man skulle vilja komma åt till exempel i undervisningen i historia. Stunderna då eleverna använder datorer/plattor är samtidigt mycket mer övervakade än då de använder sina egna telefoner. Det finns alltså olika åsikter om det vettiga i gemensamma filter.

ULRICA STIGBERG är en av författarna till boken "Visuell drog – om barn, unga och nätporr". FOTO: SOFIA TORVALDS

sexuella debut, skapar porren också normer för sexlivet.

– Det var en kille som berättade att när han första gången hade sex med en tjej blev han förvånad över att hon inte stönade och skrek som de gjorde i filmerna. Och då tänkte han: jag kanske skulle strypa henne lite, det kanske hon tycker om. Han ville så väl, men hans referensram var: jag kanske skulle strypa henne lite.

Konsumtion av pornografi är inte klassificerat som en drog, men Ulrica Stigberg tror att det är möjligt att den kommer att bli det med tiden. Själv anser hon absolut att porr är en drog, liksom alkohol.

– Jag kan som förälder önska att mina barn ska dricka alkohol så sent som möjligt i livet för att de ska ta kloka beslut och förhoppningsvis undvika att bli beroende. Som förälder hoppas jag också

att de ska möta och konsumera porr så sent som möjligt. Ju tidigare de börjar dricka, desto större risk för att deras hjärna påverkas. Ju tidigare de börjar titta på porr, desto mer påverkas de. Det är bra att skjuta upp tittandet så länge som möjligt eller välja bort det helt.

Så pratar du om porr med barnet

Samtidigt påpekar hon att det är viktigt att inte lägga locket på och döma. Diskussionen om porr ska inte förknippas med skuld och skam.

– Så säg inte "ser jag dig surfa in på sådana sidor så tar jag datorn ifrån dig och du ser den inte på en månad!". Prata i stället om det roligaste ditt barn sett på nätet, om det mest skrämmande och det mest ledsamma.

– Så här kan du säga: Jag läste en intervju med en tjej som skrivit en bok om

porr. Vet du vad det är för något? Nej. Har du nånsin sett nånting på nätet där du känt att det här är pinsamt att se? Nej det har du inte. Men vet du, ser du sådant när du går så kan du berätta det för mig. Kanske blir jag ledsen för att du ser saker som jag inte tror att är bra för dig, men jag blir inte arg. Du kan inte rå för att nätet är fullt med sådant.

Hon vill också bjuda på en motbild. Hon och hennes äldre son tittade på 80-talsfilmen *Den blå lagunen* tillsammans då han var tolv. Han tyckte den var jättedålig.

– Men jag vill att han skulle se blicken i **Christopher Atkins** ögon då han går på upptäcktsfärd längs **Brooke Shields** nakna rygg, det fanns så mycket ömhet där. Kan man se bra kärleksfilmer tillsammans? Så att inte porren blir det enda barnen får.

VÅGA FRÅGA

De avlidna i gudstjänsten

BO-GÖRAN ÅSTRAND är kyrkoherde och svarar på läsarförfrågorna om tro och kyrka.

Vad är tanken med momentet i den allmänna kyrkobönen där kantorn spelar stilla musik efter att prästen kungjort vilka medlemmar som dött. Är det meningen att man ska be för den döda (är det förenligt med luthersk teologi?), för den dödas anhöriga eller för sig själv?

DET HÄR MOMENTET är viktigt i gudstjänsten. Ibland när jag fungerar som liturg brukar jag tänka att det är som om hela gudstjänsten för en liten stund stannar upp för ett ögonblick. I bönen minns vi de medlemmar som jordfästs den senaste veckan. Vi tackar för vad Gud har gett genom dem och vi minns deras anhöriga. Sedan spelar kantorn ett musikstycke. Under läsningen av de avlidnas namn har också ett ljus tänts för var och en av dem.

Att göra så här har flera funktioner och betydelser. I bönen får vi anförtra våra avlidna åt Guds nåd och barmhärtighet. Det är vad vi ännu levande kan göra. I vår makt ligger ju inte att påverka deras frälsning – det är ju helt och hållet Guds sak. Men till Gud får vi vända oss med allt som berör våra liv och till det hör också de som har lämnat vår gemenskap. I mötet med döden är det djupast sett bara Gud som finns kvar att vända sig till.

Frågeställaren undrar om det är förenligt med luthersk teologi att be för den döda. På Luthers tid vände sig reformatorerna mot de långa själamässorna som uppfattades som försök att förkorta de dödas tänkta vistelse i skärselden. Så ville inte reformatorerna tänka sig saken. I stället framhölls att man i all enkelhet kunde tänka på den döde och på Guds nåd samt lämna allt åt Gud. För det skulle ge frid i hjärtat.

Det här momentet är också till för att be för den dödas anhöriga. Det är ju en av de viktiga uppgifterna i kyrkobönen. Vi ber om Guds kraft och hjälp för varje dag för dem som sörjer och saknar. Och därmed påminns vi även om vår uppgift att själva vara nära dem som sörjer, att se dem och finnas till för dem. För vi ska vara beredda att gå Guds ärenden när våra medmänniskor behöver stöd.

Och som frågeställarna skriver i sin fråga, så får det här momentet i kyrkobönen dessutom vara en bön för oss själva. I vår eftertanke och reflektion kan vi tänka på att vårt eget liv är ändligt och att det viktigt hur vi använder vår tid. Då får vi be att Gud ska hjälpa oss att se klart, så att vi kan lita på Guds nåd och kärlek i Jesus Kristus och så att vi minns vår uppgift att finnas till för våra medmänniskor.

Något av det här får vi göra medan musiken mjukt söker sig under kyrkvalvet och hjälper oss att för en stund vara nära den Gud som alltid är större än allt det vi kan tänka på och som vi alltid får anförtra allt åt.

"I mötet med döden är det djupast sett bara Gud som finns kvar att vända sig till."

Fråga KP:s expertpanel

IKP:s frågespalt besvaras frågor om tro och andlighet av präster i den lutherska kyrkan. Frågor om relationer, hälsa, familj och fostran besvaras av sjukskötare och kyrkans familjerådgivare. Redaktionen behöver ditt namn och dina kontaktuppgifter, men du får gärna ställa din fråga anonymt i tidningen. Redaktionen väljer och editerar frågorna. Adressen är redaktionen@kyrkpressen.fi eller Kyrkpressen, Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors. Märk kuvertet "FRÅGA". Panelen besvarar frågor endast i tidningen.

PÅ TVÄREN ULRICA HANSSON

Jag är sällan bäst

Under ett redaktionsmöte här på tidningen pratade vi om hur vi kan förbättra våra texter, bland annat kolumnen du just nu läser. Vi var ense om att ett uppriktigt till-

tal, gärna kryddat med humor, är bra. Men man kan inte vara personlig och rolig i en kolumn precis varanda gång, invände en kollega. Så sant. Men jag skulle ju så gärna vilja.

Ett barnprogram som snurrar flitigt hemma hos oss just nu handlar om

björnen Charley som tar sig an olika utmaningar, ledsagd av en godmodig berättare som samtalar med nallen på värmländska.

I ett avsnitt håller Charley bokstavligen på att ta sig vatten över huvudet för att han vill stajla och visa hur duktig han är på

vattenskidor. Avnittet avslutas med att berättar-rösten säger: "Hur mycket man än stajlar finns det alltid någon som kan göra det bättre."

Jag tycker det känns lättare att andas varje gång jag tänker på livsvisdomen Charley fick sig tilldelad.

Det är klart att vi alla mår bra av andras beundran då och då. Men när vi inte orkar prestera på topp räcker det långt att vi har de där alla närmaste människorna som ohämmat älskar det vi gör halvbra. En sådan kong önskar jag varje liten och stor människa.

Jag har några tecken och blanksteg kvar på mig för att få till ett snitsigt slut på kolumnen, göra någon slags volt på mina vattenskidor, men det vill sig inte riktigt. Jag tror det får duga så här. Jag får nya chanser att stajla så där lagom. Det får säkert du också.

ANDREAS HELPS

- **Matutdelning** till behövande enligt kortsystem, torsdagar klockan 16.30–19 på Högbergsgatan i Helsingfors.
- **Får produkter** från ett tjugotal butiker, ett mejeri och flera bagerier.
- **Samarbetar med** restaurangen Waste to Taste i Lappvikens sjukhus som serverar mat på "gammal mat".
- **Understöds ekonomiskt** via Stiftelsen tre smeder, Suomen Raamattuopisto, Helsinki Vineyard, Andreas-kyrkan och Betel. Utöver det ger flera privatpersoner och företag stöd.

JANET PEÑAS första hållplats under dagens runda är en kyrka i Sockenbacka, Helsingfors.

OCKSÅ RIKTIGT gammalt bröd tas tacksamt emot av stallägare.

OCKSÅ LITE torra och slokande blommor är vackra.

MAT. Janet Peña kör runt med sin kylbil och samlar ihop mat upp till tio timmar om dagen, sju dagar i veckan. Hon får ingen lön men älskar det hon gör.

En Fiat kommer lastad

TEXT OCH FOTO:

CHRISTA MICKELSSON

Ett knippe koriander, fyrtio bananer, tio påsar ekologisk potatis, två stora sop-säckar med bröd. På en bakgård till en matvaruaffär i norra Helsingfors parkerar Janet Peña sin paketbil. Hon kliver ur bilen med bestämda steg och öppnar mataffärens bakdörr. En kundvagn strax innanför dörren står fylld av mat som affären inte längre vill eller kan sälja.

Tjugo påsar sallat, fem honungsme-loner, äpplen, päron, dill och persilja. Vaniljbullar och vetebaguetter.

– Frukt och grönsaker är populärt när vi delar ut mat, säger Janet Peña, som åker runt och samlar in mat från olika butiker, bagerier och mejerier sju dagar i veckan, ofta från tidig morgon till sen kväll.

– Vad skulle jag annars göra? Jag har allt jag behöver. Jag är inte en person som kan sitta hemma och rulla tum-marna. I den här uppgiften behövs jag, säger Peña.

Tisdagar lugnast

Just den här dagen har hon startat ovanligt sent, först vid tolvtiden. Hennes två barn, en dotter som är sexton och en son som fyller arton i augusti, har båda specialbehov. Sonen har en kognitiv funktionsnedsättning, och bägge barnen har ADHD. Dessutom lider de av regelbunden migrän. I dag behövde Janet Peña stanna hemma på förmiddagen och se till att hennes dotters migränattack inte blev alltför våldsam.

– Tisdagar är annars också veckans lugnaste dag, berättar Janet Peña när hon hoppar in i bilen och kör vidare till en kyrka i Sockenbacka.

Hon kör in på kyrkans parkeringsplats och möts av tre personer. De tar emot en stor kasse med bröd. Det brödet ska församlingen dela ut till behövande.

– Det är lätt att få tag på bröd. Riktigt gammalt bröd kör jag ut till häststall. Men många butiker gör sig också av med bröd som har bra datum, bara för att de fått in nytt, färskare bröd.

Terapi efter skilsmässa

Janet Peña har hållit på med det här i över femton år. Först via den internationella församlingen IEC och sedan fe-

bruari 2015 i Andreaskyrkans matutdelning "Andreas Helps", som tog över när IEC slutade.

– Det var när mitt andra äktenskap gick i kras som jag kände ett skriande behov av att få hjälpa andra. Jag fick inte vara med mina barn hela tiden och tomheten när de var hos sin pappa blev för stor. Det här blev min terapi, och det är det fortfarande, säger Janet Peña medan hon rattar den stora gråa Fiaten mot travbanan Vermo i Alberga, Esbo.

Hon möts av stallmästare Pulkkinen. Han tackar för brödet och frågar: "Har du någon surmjölk? Vi har några hästar med dålig mage."

Någon gammal surmjölk har Janet Peña inte den här gången, men allt möjligt annat. Den stora kylbilen, som församlingen fått av en anonym donator, är full med matvaror. Det mesta ska köras till Andreaskyrkan där den stora matutdelningen sker på torsdagen. För Janet Peña mat som inte står sig fram till dess, känner hon många andra som gärna tar emot den: ensamstående, flyktingar, arbetslösa.

Det är många hjälpsamma händer som behövs för att matutdelningen varje torsdag ska kunna genomföras.

– Det finns så många vänliga personer som hjälper av hela sitt hjärta. För många av oss är den här gemenskapen en familj. Varför skulle jag åka hem när jag kan åka till kyrkan? När vi sorterar matvaror i kyrkan om kvällarna tillreder någon en enkel måltid. Där trivs jag. Vad skulle jag göra hemma?

Ofta tar hon med barnen till kyrkan där förberedelserna inför torsdagens matutdelning pågår för fullt flera kvällar i veckan.

– De tycker om det. Det är en trygg miljö. Jag hämtar dem från skolan varje dag och vissa dagar kommer de med mig när jag kör min kvällsruna.

Föddes i Peru

Hon sätter sig bakom ratten igen. Medan hon kör till nästa matvaruaffär fortsätter hon berätta om sitt liv. Det har rymt många motgångar men också mycket kärlek och meningsfullhet.

– Jag var fjorton år när jag flyttade till Finland från Peru med mina tre systrar. Min mammas syster hade gift sig med en finländare och planen var att vi skulle besöka Finland under ett års tid.

Olika omständigheter gjorde att Janet

Peña aldrig flyttade tillbaka till Peru. Och när hon var sexton år träffade hon den finska pojke som skulle komma att bli hennes första man.

– I 26 år hade jag en kiosk vid Senatstorget i Helsingfors. Den var en vanlig turistkiosk, men också en träffpunkt för invandrare och utlänningar.

Hon hjälpte människor som kunde dålig finska med bland annat pappersarbete och tolkning.

– Det var en fin tid på många sätt. En del av mina systrar och väninnor kan inte för sitt liv förstå varför jag håller på med det jag gör nu. Jag var en människa som gick med vackra guldörhängen, päls och tyckte om att shoppa kläder. Men allt det har förlorat sin mening för mig.

Hon tittar ner på sina hela och rena men föga lyxiga kläder.

– Människor tittar på mig och undrar varför jag ser ut som jag gör. Men vad mer skulle jag behöva? Jag tackar Gud för allt det jag redan har. Jag behöver inte snygga kläder eller ett vackert hus. Inte ens mer fritid önskar jag mig. Vad skulle jag göra med den?

Efter sin första skilsmässa träffade hon en kubansk man. Hon gifte sig med honom och de fick två barn. Men lyckan blev inte långvarig.

– Mina två kraschade förhållanden är en stor sorg för mig. Men det finns ett peruanskt talesätt som lyder ungefär så här: Man vinner genom att förlora. Mitt liv har inte varit lätt alla gånger men just nu har jag mina barn och min matutdelning. Jag är lycklig.

En back med fettfri mjölk

När hon kurvar upp på bakgården till nästa matvaruaffär står två affärsbiträden och pauser vid lastbryggan.

– Det gäller att sköta samarbetet med personalen i butikerna snyggt. Jag försöker göra så lite väsen av mig som möjligt, göra mitt jobb snabbt och sedan åka i väg. Det är väldigt viktigt för mig att inte förlora deras förtroende.

Efter att hon sorterat all den mat som står framme i olika lådor går hon in i butikens kylutrymme, det som finns bakom kyldiskarna. Längst inne i borta hörnet finns några lådor med mejeri- och kylskåpsprodukter som hon sorterar och plockar med sig.

En korg med fettfri mjölk, lite yoghurt, några burkar fil, ganska mycket skinka och några lådor helfabrikat. En för-

packning siskonkorvsoppa har spruckit och sölat ner andra förpackningar men det mesta ser ut att vara i toppenskick.

Allt ska lyftas in skåpbilen i rätt ordningsföljd. Janet Peña har stenkoll på vilka lådor som ska placeras var, för att allt ska gå så smidigt som möjligt.

Nu är det dags att åka till den kristna folkhögskolan Suomen Raamattuopisto i Grankulla, som är en av de aktörer som understöder Andreas Helps och det arbete Janet Peña utför.

Det doftar gott av panerad fisk i folkhögskolans trapphus. Den mat som blivit över i skolans matsal tar hon med sig.

– Den ska delas ut på torsdagen. De som kommer till matutdelningen får varm mat i magen och en kasse med varor i handen.

Vill aldrig sluta

Vem är det då som kommer till utdelningen? Det Janet Peña vet är att behoven är stora.

– Jag kan inte uttala mig om politik, om vad man borde göra för att få ett slut på det här. Men jag ser att det finns människor som är hungriga. Och dem måste jag få hjälpa.

Visst finns det också en del människor som kommer till utdelningen med rynkad näsa, för vilka bara det bästa duger och som till och med har mage att klaga på utbudet.

– Kanske är det så att alla som kommer inte är i stor nöd. Men det är en sak som är mellan Gud och dem. De som behöver hjälp ska inte bli utan den på grund av de få som utnyttjar systemet.

Hon lovprisar de många synliga och osynliga händer som gör att utdelningen är möjlig.

– Det finns en liten del frivilliga som kommer med mindre ädla syften, som säger att de vill hjälpa men egentligen vill snylta på utdelningen. Åt dem har jag lust att säga: Ställ er själv i matkön. Men så finns det också så otroligt många fina godhjärtade människor, både finländare och människor från andra länder, som osjälviskt vill hjälpa. Jag kan inte tacka dem nog.

Själv vill hon aldrig sluta med matutdelningen.

– Jag får ingen lön. Det har människor ibland svårt att tro, men så är det. Men jag vill inte göra något annat. Kanske trappar jag ner i något skede. Men sluta, det kommer jag nog aldrig att göra.

JANET PEÑA sorterar frukt och grönsaker noggrant.

SORTERINGEN SKER på matvaruaffärernas lastbrygga.

SUOMEN RAAMATTUOPISTO i Grankulla donerar tillredd mat.

JAPAN. Att vara missionär i Japan, där knappt en procent av invånarna är kristna, kräver tålamod och optimism. – Men landet öppnar upp sig alltmer och även hit kan det komma en väckelse, menar finländarna Arni och Eeva Hukari som verkar på ön Awaiji nära storstaden Kobe.

Kristna i Japan måste ha tålamod

TEXT OCH FOTO: SÖREN VIKTORSSON

Det är tidig onsdagsmorgon i staden Sumoto i mellersta Awaiji. I en byggnad med ett kors på fasaden och där nedervåningen är kyrka har **Arni Hukari** och **Naomi Kuramoto** samt **Hajime Sugimura** just haft veckans bönemöte. Som all annan verksamhet i kyrkan hålls det på japanska.

– Mina föräldrar var missionärer i Japan och jag tillbringade en stor del av min uppväxt här, förklarar Arni Hukari när vi förundras över hans japanska.

Det är inte varje morgon man träffar kristna japaner, så jag frågar först Naomi Kuramoto hur hon blev kristen.

– Jag jobbade på bank i Kyoto i början av 80-talet och led av all snikhet i finansvärlden. Så letade jag i gula sidorna efter en psykolog, men fann i stället en kyrka.

– Där kom jag till tro, men prästen försökte gifta ihop mig med en församlingsmedlem och då gick jag ur kyrkan. En arbetskamrat tog med mig till Moon-rörelsen och vi lämnade båda bankjobbet.

– Men hennes föräldrar blev oroliga och kontaktade en kristen präst specialiserad på att hjälpa folk ut ur sekter. Sedan dess bekänner jag mig åter som kristen, berättar hon och tillägger att hon idag jobbar på sin mans företag, som tillverkar taktegel.

Troende veterinär

Hajime Sugimura växte upp i en kris-

”När jag berättar om min tro möts jag i princip av två reaktioner. En del blir intresserade och vill höra mer, andra tittar ner i marken, som om man kom från en annan planet.”

Naomi Kuramoto

ten familj i Kobe och utbildade sig till veterinär.

– Jag gick i kyrkan bara vid jul och påsk och tyckte inte om det. Men när jag studerade till veterinär på ön Hokkaido i norra Japan bad en kompis mig följa med till kyrkan. Det var första gången jag gick frivilligt.

– Redan som pojke älskade jag naturen och förstod att Gud skapat den. Men det var först efter att jag kommit till insikt om min egen syndfullhet som jag fick en personlig gudsrelation, säger Hajime Sugimura, som är Japans främsta expert på öronsjukdomar hos smådjur.

Hur är det att vara kristen omgiven av buddhister och shintoister?

– Svårt, inte minst på denna ö som varit ganska sluten länge och där många ser kristendomen som en utländsk religion.

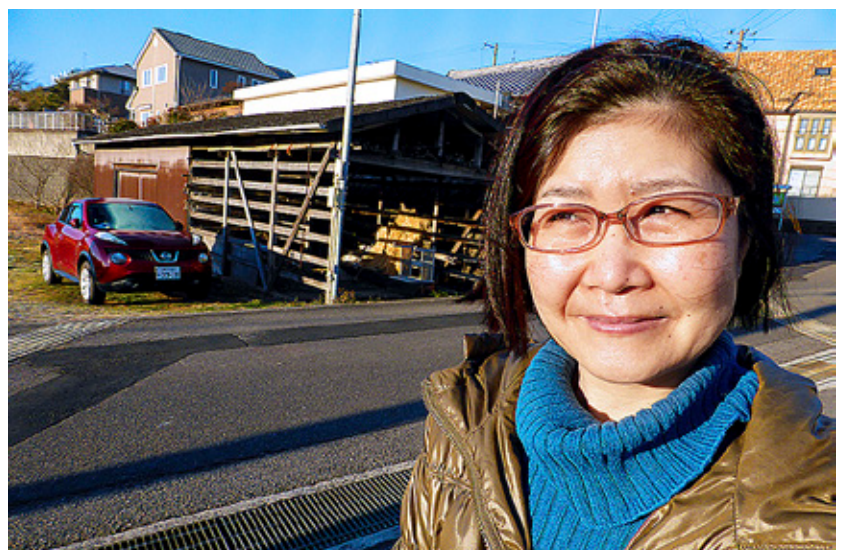
– När jag berättar om min tro möts jag i princip av två reaktioner. En del blir intresserade och vill höra mer, andra tittar ner i marken, som om man kom från en annan planet, berättar Kuramoto.

– Jag är inte särskilt utåttriktad vad gäller min tro och tycker väl inte att jag är någon mönster-kristen. Men jag tror nog att det ibland också i Finland kan vara svårt att vara bekännande kristen, säger Sugimura.

En stund senare dricker vi morgonkaffe på övervåningen, där familjen Hukari har sin bostad. Förutom Arni och Eeva består den av barnen Ester, 3, och Naomi, ett år.

EEVA OCH Arni Hukari har tillsammans med barnen Naomi och Ester tillbringat ett år i Sumoto.

NAOMI KURAMOTO kom till tro i början av 1980-talet.

– Det är tre år sedan vi kom till Japan. Först bodde vi i Kobe. Hit till Sumoto kom vi i april i fjol, berättar Eeva Hukari.

Familjen Hukari hör till Finlands evangelisk-lutherska folkmission, som startade sin verksamhet i landet 1968 och idag har fyra verksamma församlingar.

– Varje församling har ett stort mått av självständighet, men officiellt tillhör vi alla sedan 1989 den västjapan-

ska evangeliska kyrkan, förklarar Arni Hukari.

Liten församling

Församlingen i Sumoto, med runt 40 000 invånare, har 20 år på nacken och idag 36 medlemmar.

Med tanke på att ön har ungefär 60 000 invånare är det ju inte mycket, men sedan familjen kom hit har fyra nya regelbundna gudstjänstbesökare tillkommit.

Hög tröskel för att bli kristen

Japanerna har goda kunskaper om kristen tro men vill inte bli kristna. Så sammanfattar finskfödde **Marutei Tsurunen** situationen för kristendomen i Japan.

Marutei Tsurunen, eller Martti Turunen som han tidigare hette, kom till Japan som missionär 1967 men lämnade så småningom det kyrkliga arbetet för att ägna sig åt politik. År 2002 blev han, som första utlänning någonsin, invald i Japans parlament.

– Jag hade före utresan läst en del böcker om kristendomens ställning i Japan. Under de senaste 100 åren har antalet bekännande kristna legat stadigt på runt en procent.

– Det var något av en chock för mig att på plats i Japan inse detta. För jag hade ju kommit hit därför att jag hade en mission, berättar han.

Missionen uppfylldes, men alltså inom politikens domäner. Varför har kristendomen då så svag ställning i Soluppgångens land?

– Japan har ju två dominerande religioner, buddismen och shintoismen. Dessa är bägge en så stark del av den japanska kulturen att nästan allt som sker här i landet försiggår inom deras ramar.

– Att bli kristen kan för en japan innebära att han eller hon ställs helt utanför alla fester och ceremonier som har religiös färg. Man är inte längre en bland de andra.

Långa anor

Ändå har kristendomen djupa rötter i Japan. Redan 1549 landsteg den portugisiska jesuitmunk **Francis Xavier** i landet och började missionera. Enligt Marutei Tsurunen var snart en miljon av då tolv miljoner japaner kristna.

Kejsare **Toyotomi Hideyoshi**, som på 1500-tallets slut enade landet, använde till en början kristendomen och missionärerna för att underkva stridande grupper. Men så fruktade han en västerländsk invasion och började motarbeta, för att till slut helt förbjuda, kristendomen.

Först 1873, med den så kallade Meiji-reformen, blev det åter tillåtet i Japan att offentligt bekänna sig som kristen.

Kristna universitet

Det senaste århundradet har flera ledande personer inom olika områden varit bekännande kristna och landet har många kristna universitet.

– Du kan alltså här gå igenom en hel lång utbildning med kristna förtecken, utan att för egen del hysa någon önskan att bli kristen, berättar Marutei Tsurunen.

Han menar att den katolska kyrkan lyckats bättre än den protestantiska med att anpassa sina ceremonier till vad japanerna är vana vid.

– Katolikerna har en del ceremonier som påminner om de shintoistiska och säger heller inte rakt ut att japanerna skulle vara hedningar. Protestantiska kyrkan är mer styv därvidlag.

Är det en god idé att sända missionärer till Japan exempelvis från Finland?

– Det tycker jag. För japanerna vet att kristendomen är en så viktig del av den västerländska kulturen och något man vill lära sig mer om. Jag läste i Times att här i Japan säljs fler biblar per capita än i Frankrike.

Bör man då också försöka "omvända" japaner?

– Jag kan nog numera säga rent ut att det är ganska förgäves.

Marutei Tsurunen har kvar sin lutheranska tro från föräldrahemmet i Karelen. Men den är idag garnerad med rätt många japanska ingredienser.

– Jag är ganska fri i mina tankar och åsikter. Det betyder att jag kan be i ett shintotempel och bege mig med min fru på pilgrimsfärd utefter en led med buddistiska helgedomar, Tsurunen.

– Men att betrakta 99 procent av japanerna som hedningar ... nej, det är fel, så kan jag inte tänka!

HAJIME SUGIMURA kommer från en kristen familj.

MARUTEI TSURUNEN kom ursprungligen till Japan som missionär, men sadlade senare om och blev politiker.

– Två av dem döps i påsk. Förutom dessa fyra har vi en hel del andra nya besökare som deltar i olika aktiviteter i kyrkan, berättar Arni Hukari

Han är pastor och hon sjuksköterska. – Sedan jag kom till Japan har det handlat väldigt mycket om språkstudier. Jag pendlar nu dryga timmen till Kobe och språkskolan, berättar Eeva Hukari, som får en del hjälp med barnskötseln av en ung finska från hemförsamlingen.

Att sprida evangeliet kan ske på många olika sätt. Eeva Hukari kan idag så pass mycket japanska att hon gärna berättar om sin tro när hon vid tillfällena träffar andra småbarnsmödrar.

Arni Hukari blev före jul intervjuad av lokal-tv och efter det kom det en hel del telefonsamtal till församlingen.

– Vi är väldigt nogga med att jobba på japanska villkor så att sånger och predikningar inte känns utländska. Men visst är detta ett arbete som krä-

ver mycket tålamod, fastslår Arni Hukari, som av en händelse räkar ha den superkrävande sporten triathlon som hobby.

Eeva Hukari påpekar att Japan idag är öppnare än tidigare, bland annat på grund av internet.

– I Kina har på senare år flera miljoner människor blivit kristna. På sikt finns det inget som säger att det inte kunde hända även här, spår Eeva Hukari.

ELLIPS

Därför älskar vi
Lena Dunham

Det alla sista avsnittet av den banbrytande teveserien *Girls* gick på amerikanska HBO i slutet av april och lämnar miljontals tittare efter sig i saknad. Vad gjorde **Lena Dunham**, seriens skapare, regissör och huvudrollsinnehavare, som var så nytt och fantastiskt att hon fått vänja sig vid att geniförklarats gång på gång?

Det mycket förenklade receptet: Visa en ung normal (naken) människa på teve med en kropp som inte är trådsomal. Hur svårt kan det vara? Oerhört svårt, åtminstone om man tittar på de teveserier och filmer som spottas ur mainstream-maskineriet. Att det Lena Dunham gjort är banbrytande är egentligen oerhört sorgligt.

Synen på kroppen i vår tid är ambivalent. Kroppen dyrkas, kroppen föraktas. Den brittiska teologen **Sarah Coakley** säger att kroppen i samtiden verkar vara lika svärfångad som ständigt närvarande. Kroppen är "sexuellt bejakad, men också puritanskt straffad, genom diet och träning". Berövad alla förväntningar på ett liv bortom döden, är kroppens och människans enda hopp att hålla den vid liv, ungdomligt konsumerande, sexuellt aktivt och joggande så länge som möjligt, skriver Coakley.

Alltså finns det något teologiskt relevant i det som Lena Dunham gjort, det vill säga visat en naken kropp som inte är sexualiserad på teve. Kanske är Dunham så älskad för att miljoner män och kvinnor världen över tittat på Hannah Horvath (huvudpersonen i *Girls*) och tänkt: Min kropp behöver inte vara något som står i vägen för den jag är, eller den jag vill vara.

CHRISTA MICKELSSON

GIRLS

Ett arena-band som saknar en arena

MUSIK. Pilgrimer i ett främmande land. Eller ett arena-band utan arena. Det är två smått kryptiska sätt att beskriva "The Rime". Ett tredje beskrivning: fyra medelålders män från Österbotten som har ett band.

TEXT OCH FOTO: NICKLAS STORBJÖRK

Ibland kan tillfälligheter sätta större bollar i rullning. Att det idag finns ett band som heter The Rime är ett exempel på det.

– Det var för några år sedan som en kompis berättade om något som hon gått igenom. Det hon berättade gjorde mig så upprörd att jag efter en paus på många år skrev en låt. Min fru tvingade mig sedan att spela den här låten för den här kompis, och för mig var det första gången jag sjöng en låt som jag skrivit själv för en annan människa. Det var en jobbig situation där och då, men samtidigt steg jag över en tröskel och blev oerhört taggad av det, säger Mikael Ahlskog som är sångare, gitarrist och låtskrivare i The Rime.

När hungern efter ett band hade väckts tog **Mikael Ahlskog** kontakt med **Christian Lund** och som i sin tur drog med trummisen **Mattias Forsblom**. När **Daniel Pettersson** sedan hoppade in som bassist och Christian Lund bytte basen mot gitarr var bandet fullt. Det här var våren 2012.

I huvudsak är det sångaren Mikael Ahlskog som agerar låtskrivare.

– De låtar som jag skriver handlar om specifika händelser eller saker som någon berättat för mig. Jag vill stå för det jag sjunger och om någon efter en konsert kommer och frågar något om en låttext vill jag kunna förklara den, säger Mikael Ahlskog.

Misslyckande och människors brusthet är något av en röd tråd i The Rimes låtar.

– Orsaken till det är nog att jag alltid haft lättare att koppla samman med sådana berättelser. När jag rört mig i oli-

ka kristna sammanhang och hört berättelser har jag alltid haft lättare att ta till mig historier som handlat om brusthet och tvivel. Det har jag alltid känt att ligger mycket närmare mig i min kamp. Jag efterlyser det söndriga och jag tror att i de flesta fall behöver man inte knappa så värst mycket på ytan för att hitta det hos de flesta av oss.

– Och ur ett kristet perspektiv är det en nödvändighet att kunna identifiera det. För om jag inte känner igen det i mig själv har jag inget behov av nåden, och saknar jag behov av nåden saknar jag också förutsättningar att kalla mig kristen.

På tal om kristen så har The Rime inget behov av att definieras som ett kristet band.

– Men jag tror ändå att vi uppfattas som ett kristet band på grund av bandmedlemmarnas bakgrund som församlingsaktiva. Men samtidigt är vi för "flummiga" för att få spela på större kristna festivaler i Finland. Vi är lite som pilgrimer i ett främmande land, säger Mikael Ahlskog och skrattar.

Ska man lägga en musikalisk stämpel på The Rime så ligger melodiös, gitarrbaserad pop/rock nära till hands.

– Det är klart att ens bakgrund präglar en väldigt mycket när det gäller låtskrivande och hur jag än försöker så går det åt ett visst håll när jag skriver låtar. Vi får ofta höra att vi låter som **Bon Jovi** eller **Bryan Adams**. Själv skulle jag gärna skriva låtar som ligger mer mot Springsteenhållet, men det melodiösa 80-talsmusiken har gjort så starka avtryck så det är svårt.

THE RIME består av Daniel Pettersson (bas), Mattias Forsblom (trummor), Mikael Ahlskog (gitarr, sång) och Christian Lund (gitarr).

Samarbete med producent

Ett steg för att hitta ett nytt arbetssätt och ett nytt sound för The Rime är att man nu i vår för första gången kommer att jobba med en extern producent.

– Det ska bli väldigt intressant att se vad han gör med låtmaterialet. Som band har vi hittills arrangerat alla låtar själva, men vi har förhoppningar om att en extern producent ska kunna hjälpa oss att nå en ny nivå soundmässigt, säger Christian Lund.

The Rime har varit i studio en gång tidigare. Från den inspelningssessionen har två låtar släppts, "Bleeding heart" och "Pictures". Båda låtarna har legat på Vegalistan.

Mötesplats

Även om musiken är viktig fyller ban-

Den första är alltid gratis

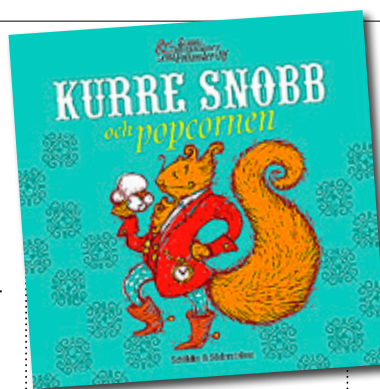
BOK

Kurre Snobb och popcornen

Författare: Sanna Tahvanainen
Illustrator: Lena Frölander-Ulf

Vad händer när en fåfång ekorre av en händelse hit-

tar en gammal låda med popcorn under en parkbänk? Det utreder **Sanna Tahvanainen** och **Lena Frölander-Ulf** i barnboken *Kurre Snobb och popcornen*. Kurre är den snyggaste och bäst klädda ekoren i hela Holland Park i London. Men vad hjälper det att vara elegant och beundrad – vita fluffiga smörsmakande popcorn kan få den elegantaste på fall. Snabbt säl-

corn kan få den elegantaste på fall. Snabbt säl-

jer Kurre Snobb allt han äger, inklusive alla sina dyrbara kläder, bara för att få tag i mer av denna beroendeframkallande vara. Han får ont i magen och blir uttorkad men ska till varje pris ha mer popcorn. Han blir aggressiv, glömmer sina vänner och säljer sin dyrbaraste släktklenod.

Jag är osäker på vad Tahvanainen och Frölander-Ulf vill säga med sin

bok om Kurre Snobb. Vill de varna barn för att pröva på rusmedel? Presenterar de ett sätt för barn att bemöta vuxnas beroendeproblematik? Eller är det helt enkelt en bok om vänskap? Det sista alternativet fungerar kanske bäst. Alla gör bort sig ibland, tappar greppet om tillvaron, och en del har turen att ha vänner som plockar upp dem ur dyn och borstar av dem.

Råttan, Kurres kompis,

är den trogna vänner som förmår se bortom Kurres nedgångna sorgliga yttre, han förstår att den riktiga Kurre finns kvar. Lika lite som han gillade Kurre för dennes vackra kläder, lika lite slutar han gilla honom för att han gått ner i popcornsträsket.

Det är, som **Astrid Lindgren** sa: "Hur du vänder dig, och hur du svänger dig, så laga att du har en trogen vän."

CHRISTA MICKELSSON

Luthers barn sjunger om sina föräldrar

MUSIKAL. Martin Luthers ungar stämmer upp i sång i Lovisa kyrka på söndag.

TEXT: SOFIA TORVALDS

”Luthers ungar, det är vi, vår mor är Katharina. Vår pappa Martin Luther tycker vi är fina.”

Så sjunger barnkörer-na Barnklängen från Lappträsk, Diskanten från Borgå och Lovisaklängen från Lovisa när musikalen *Luthers ungar* har Finlandspremiär i Lovisa kyrka.

– Det är **Martin Luthers** barn som återberättar sin fars liv – ur sitt eget perspektiv, sammanfattar Lovisa svenska församlingskantor **Vera Tollander** kärnan i musikalen *Luthers ungar*.

Musikalen har skrivits av **Karin Runow** på uppdrag av Svenska kyrkan i Stockholms stift, och den uruppfördes i höst. Nu ska den, lite omskriven och förkortad, uppföras vid söndagsgudstjänsten i Lovisa.

– Vi har valt att integrera musikalen i gudstjänsten för att få en koppling till församlingens gudstjänstliv. Musikalen kommer på evangeliets och predikans plats, och prästen är berättare, säger Vera Tollander.

Barnen sjunger elva sånger, och alla de kärnberättelser vi känner till från Mar-

tin Luthers liv finns med.

– Hur han blev munk, hur hans fru rymde från klostret, också avlatsbrevet finns med. Och en lite allvarigare sång som handlar om att Martin Luther var emot barnaga. ”Hur kan det vara så, att man får aga sina små, när dom inte lyder?”, sjunger barnen.

Nunnan i tunnan

Också vuxna åskådare kan räkna med att bli ordentligt allmänbildade. Alla har kanske inte koll på att barnens mor, **Katharina von Bora**, gömdes i en tunna när hon rymde från sitt nunnekloster som 24-åring.

Vera Tollander berättar att körerna började öva i början av året.

– Sångerna är jättebra, men det är mycket text, så det har varit en utmaning att lära sig dem. De är lätta att ta till sig och har ofta roliga rim.

På slutet får också publiken stämma in i Lutherspsalmen *Vår Gud är oss en väldig borg*.

Musikalen *Luthers ungar* framförs i Lovisa kyrka söndagen den 7 maj kl. 16, i samband med Mässa med små och stora. Körerna Barnklängen, Diskanten och Lovisaklängen sjunger, Eva-Lotta Blom är berättare och Reidar Tollander är dirigent och bidrar dessutom med solo som Martin Luther i sången *Åsknatten*.

Musikalen kommer också att framföras i Borgå domkyrka söndagen den 29 oktober klockan 12.15.

det en minst lika viktig social funktion.

– De flesta av oss har ju spelat i band tidigare och på så vis har det varit roligt att få ta upp spelandet i vuxen ålder. Ingingen är ju en lite annan nu. När man höll på när man var yngre drömde man förstås om att bandet man spelade i skulle slå igenom. Nu vet man att det finns andra saker i livet, säger Mattias Forsblom.

– Man tar ju inte spelandet lika allvarligt idag heller som man gjorde när man var 15-16. Då hade man ju inte samma självkänsla som man har i dag

och kände större press. Nu gör man ju det här mer för att det är en social grej som är rolig, säger Daniel Pettersson.

Som att hoppas på en lottovinst

The Rime övar en gång i veckan.

– Man måste nästan ta det som ett jobb och lägga in det i kalendern, för annars kommer nog livet emellan. Då alla bandmedlemmar har familjer är kaosmakerna så pass starka så övningarna snabbt rinner ut i sanden om vi inte har en specifik tidpunkt inbokad

för dem, säger Christian Lund.

Även om det bara är en hobby för tillfället konstaterar Mattias Forsblom ändå att det skulle vara roligt att få möjlighet att spela mer.

– Det är klart att man hoppas på det, men det händer om det händer och har man inget band kommer det ju aldrig att hända. När vi var i tonåren brukade Daniel, jag och Kaj (Korkea-Aho, reds anmärkning) tippa på lotto. En gång hade Kaj drömt fram en rad och vi var helt övertygade om att vi skulle vinna. Vi vann inget den gången heller, men med musiken är det som med lotto. Har man inte lämnat in någon rad så är det hundra procent säkert att man inte vinner.

The Rimes musik går att hitta på bland annat på Spotify och Itunes.

”Jag efterlyser det söndriga och jag tror att i de flesta fall behöver man inte knapra så värst mycket på ytan för att hitta det hos de flesta av oss.”

Mikael Ahlskog

BARNKÖRER FRÅN Lovisa, Lappträsk och Borgå berättar sjungande om Luthers liv. FOTO: REIDAR TOLLANDER

Till mor på hennes dag!

En bra bok uppskattas alltid.

Här ser du några av våra bokpärlor. Flera att glädja mamma med hittar du på vår webbplats.

Johan Dalman m.fl.
Pärlor för livet

Frälsarkransen ingår
Verbum, inb
27,50 euro

Lina Adolphson och
Olga Magnusson
Äkta: en gödningsbok för själen

CD med meditativa sånger ingår
Votum, inb
28,50 euro

Amanda Audas-Kass
Till alla goda människor och vanliga dödliga

Fontana Media, inb
22,90 euro

Österbotten bygger...

NYHET!
Pelletskaminer med Drag.
...med Drag från Ariterm
slipper du skorsten!

Wahlroos Verkstad Malax 06-365 7105

KONTAKTOR OY AB
Sähköasennuksia / Myymälä • Elinstallationer / Butik
(06) 317 7900

ELINSTALLATIONER

Edizon
ELINSTALLATIONER

THOMAS HAGA tfn 050-5446 306
thomas@edizon.fi

Lediga bostadstomter

Yttermalax: Rölandet (nytt område!), Pixne
Övermalax: Holmasis, Emaus, Bjerga, Hinders
Petalax: Backen
Samt på **Bergö** och i **Långåminne**
Industrietomter bl.a. på **Norra Brinken**

Se närmare på vår hemsida www.malax.fi
Bernt Simons tfn 040 650 8060
Monica Asplund tfn 050 401 2405

MALAX **KOMMUN**

En utmärkt plats

* bygger hus
* renoverar
* snickeridetaler
* gör element för hus, villor, garage

LINDBERG CONSTRUCTION
Kaasastäet 32, Malax
www.lindbergconstruction.fi
0500-733701, ove.lindberg@pp.malax.fi

- VVS-installationer & service
- Bergvärme & värmepumpar
- VVS-planering

 LVI & LÄMPÖTEKNIikka
VVS & VÄRMETEKNIK
www.vvsvarme.fi
Sebastian 0400-795529 Benny 044-2526650

Vi levererar lokal kraft och energi

 Nykarleby Kraftverk
Kvarnvägen 20, 66900 Nykarleby, Tel. (06) 785 6252
www.nykarlebykraftverk.fi

BYGGENTREPRENADER • PLANERING • ÖVERVAKNING

- Bygglövsplanering
- Konstruktionsplanering
- Konsultuppdrag
- Övervakning av projekt
- Nybyggnationer
- Renoveringar

 MBS
MASTER BUILDING SOLUTIONS
MBS • Industrivägen 4, 66100 Malax • Tel. 045-1660083

VARFÖR BYTA TRAPPA NÄR DEN KAN RENOVERAS!

SPARA PENGAR OCH MILJÖN

med våra populära trapprenoveringar!
Alltid samma pris oberoende trappans form!

TREND **Trappan** | +35850 3560 786
info@trendtrappan.fi
www.trendtrappan.fi

 VAASAN RAKENNUSKORJAUS
OY/AB
VASA BYGGNADSREPARATION

Tel. (06)320 9100
www.vaasanrakennuskorjaus.fi

SÖKER DU TOMT?

Vi erbjuder stadsnära landsbygd då den är som bäst.

 KORSHOLM MUSTASAARI

 06-327 7111
www.korsholm.fi

UR EVANGELIET

”Jag ber inte att du skall ta dem ut ur världen utan att du skall bevara dem för det onda.”

Läs mera i Joh. 17:11–17.

OM HELGEN

Gläd er!

Jubilate, gläd er, kallas den här söndagen. Påsktidens lovsångskaraktär påminner oss om att vi med glädje får fira Herrens uppståndelse och hans seger över döden.

Jesus har gått till det nya livet i himlen för att bereda plats för oss. De kristna längtar efter den kommande staden, och genom uppståndelsen har de redan gjorts till en ny skapelse.

RUNT KNUTEN

”I konserten Drömmar hör vi Väätäinens D-examens konsertprogram och tillsammans gör vi drömmarna sanna.”

Söndag kl. 16 i Pargas församlingshem.

SOMMARLÄGER

I PIEKSÄMÄKI 25–30.7.2017

Håkan Sunnliden, Mr Goran, Benjamin Sandell, Rigmor Holst, Ben Gardner, Carola Lindholm-Gerlin, Amanda Audas-Kass m.fl.

Livskraft

Lägrer du inte kan missa med härligt program för alla åldrar! Info & lägerbroschyrer från KU, tel 045-2348073.

Anmälan senast 15.6!

www.kyrkansungdom.nu

INSIDAN

Ansvarig redaktör:
Erika Rönngård,
040 831 6614,
annons@kyrkpressen.fi

Annonsera i Kyrkpressen!
Ludvig Andersson 044 050 3020, ludvig.andersson@kyrkpressen.fi
Jonny Åstrand 050 092 4528, cjcenter@malax.fi
Kyrkliga annonser: 040 831 6614, annons@kyrkpressen.fi

BETRAKTELSEN KARL AF HÄLLSTRÖM

ILLUSTRATION: LINNEA EKSTRAND

Livets trasor i Guds väv

”VI ÄR i världen, men inte av världen.” Vi kristna lever i världen, och upplever de sorger och glädjämnen som finns i världen. Ändå har vi vårt hemland i himlen, inte i världen. Målet för vår livsvandring är där, vägen som vi måste vandra finns här.

Alla människor gör sina planer framåt. Vi funderar ut hur vi vill att vårt liv ska te sig, och syr ihop en framtid åt oss som om den vore en vacker festdräkt. Men plötsligt märker vi att allt inte går som vi har tänkt. Vi möter oförutsedda motgångar. Av den stiliga klädedräkt som vårt liv skulle bli finns bara trasor kvar.

Då finns det tre vägar längs vilka vi kan gå vidare. En är att ta trasorna och kasta dem i elden. Det är uppgivenhetens, förtvivlans och hopplöshetens väg, och den kan inte leda till något gott. Ändå är det den som många väljer.

En annan väg är att försöka sy ihop trasorna igen och så försöka åstadkomma någonting som påminner om den klädedräkt som vi hade planerat från början. Det här är den egna styrkans, de egna möjligheternas väg. I de fall tyget har rivits upp längs sömmarna har vi kanske en möjlighet att träckla ihop det igen, men alltför ofta är det själva tyget som har gett vika. Det leder till att den ihopsydda dräkten blir missformad, sned och vind. Likheter med ursprunget kanske finns där, men i en förvriden, nästan oanvändbar form.

Det är här som nåden kommer in. Den är den tredje vägen att gå vidare. På nådens väg, den kristna vägen, tar vi trasorna av vårt liv och ger dem till Gud, så att han kan väva någonting vackert av dem. Livet ser inte alls ut så som vi tänkte det från början, men det gör inte så mycket. Livet är inte en ständig fest, så som vi hade tänkt det med vår festdräkt; livet är i stället fyllt av vardag – ljus, lugn, glädjefull vardag. Klädedräkten har blivit en trasmatte. Det som vi hade tänkt pynta oss med har i stället blivit någonting som är praktiskt användbart. Det som vi hade tänkt framhäva oss själva med har i stället blivit något som alla trampar under fötterna; diivan har blivit tjänare.

Kort sagt: om vi slutar planera vår framtid i varje detalj och i stället tar emot det som Gud vill ge oss av nåd kan livet bli lugnare, solidare, mer överraskande och spännande, men samtidigt mindre fyllt av besvikelse än annars. Det samma gäller naturligtvis också vår hemväg – den som leder hem till Gud.

Karl af Hällström är kyrkoherde i Lovisa svenska församling.

#bönetwitter

Jesus, du kom från Gud och levde i världen. Du känner båda sidorna av min tillvaro. Låt mig följa dig till vandringens mål.

Följ Kyrkpressens bönetwitter på sökordet #bönetwitter. Veckans tweet är skriven av Karl af Hällström.

HELGENS TEXTER

FÖRSTA LÄSNINGEN
Jes. 54:7–10

ANDRA LÄSNINGEN
1 Petr. 1:3–9

EVANGELIUM
Joh. 17:11–17

Tredje söndagen efter påsk. Temat är ”Guds folks hemlängtan”.

PSALMFÖRSLAG

895: 1–2, 583, 584, 895: 3–6.

Psalmerna är valda av Dag-Ulrik Almqvist.

VECKANS PERSON

SIMSON är den bibliska person som kanske framför allt är känd för att hans stora styrka satt i hans långa hår.

Simson var domare i Israel och kom i bråk med filistéerna. Han förälskade sig i Delila, en filisteisk kvinna, som lockade ur honom hemligheten bakom hans styrka. När Simson sovar skar hon av hans hår, och därefter kunde filistéerna tillfångata honom. Simson lyckades ändå så småningom fly efter som filistéerna inte kom att tänka på att hans hår växte ut igen. Källa: Wikipedia

KALENDERN 5–11.5

ÅBOLANDS PROSTERI

VÄSTÅBOLAND
Pargas församling:
Sö 7.5 kl. 12: Högmässa i Pargas kyrka, Wikstedt, Lehtonen.
– kl. 16: Konsert i Pargas församlingshem. ”Drömmar” med sopran Anna Väätäinen och pianist Ulla-Majja Söderlund, som båda är musikstudenter vid Åbo Konservatorium. I konserten ”Drömmar” hör vi Väätäinens D-examens konsertprogram och tillsammans gör vi drömmarna sanna.
On 10.5 kl. 18: Veckomässa i Pargas kyrka, Heikkilä, Lehtonen.
Nagu kapellförsamling:
Sö 7.5 kl. 11: Högmässa i kyrkan, Granström, Ollila.
Korpo kapellförsamling:
Sö 7.5 kl. 11: Högmässa i Korpo kyrka, Killström, Granlund.
Lö 6.5 kl. 18: ”Sjung med glädje till Guds ära!”, Helgömsmusik kring Psalmbokstället. CSM med solister, Majsans barnkör.
On 10.5 kl. 14.30: Pensionärskyrka, Killström, Granlund.
Houtskär kapellförsamling:
Sö 7.5 kl. 11: Högmässa i Houtskär kyrka, Heikkilä, Heikkilä.
Iniö kapellförsamling:
Sö 7.5 kl. 13: Nattvardsgudstjänst i Aftonro, Vuola.

ÅBO
sö. 7.5:
– kl. 12 Högmässa, Domkyrkan. Öhman (pred), Bäck (lit), Lempa. Skribastart för 1003 och 1004. Barnhörna, kyrkkaffe
– kl. 16 Mässa, S:t Karins kyrka. Öhman, Lempa. Kyrkkaffe
mä. 8.5 kl. 15: Vårkonsert med Silverkören Argentum (dir. Kurt-Erik Långbacka) och 60+ kören (dir. Folke Forsman), Aurelia, fritt inträde, programblad 10€/st till Gemensamt Ansvar
ons. 10.5 kl. 18: Veckomässa, Aurelia. Mullo
to. 11.5 kl. 18: Bönegruppen, Aurelia

ÅLANDS PROSTERI
HAMMARLAND
3 sö e påsk 7.5:
Högmässa kl. 12
Ingemar Johansson och kantor
JOMALA
Sö 07.05 kl. 11.00: Högmässa med konfirmation S Ång, E-H Hansen, S Winé, J Boholm-Saarinen, Laudamus
Sö 07.05 kl. 18.00: Psalmsångscafé E-H Hansen
MARIEHAMN
LÖ 06.05 kl. 18.00 Konsert i S:t Görans, Camera Englund, dir. Gunnar Englund.
SÖ 07.05 kl. 13.00: Gospelmässa med Ålands scouter i S:t Görans, G S, Ewert Gustafsson, G K, Good News. Kyrkkaffe.

TO 11.05 kl. 11.30: Lunchmässa i S:t Görans, G S, J.D.
TO 11.05 kl. 12.00: Sopplunch i församlingshemmet, pris 7€. Kyrktaxi mot beställning, tfn 19500.

SUND-VÄRDÖ
Söndag 7.5 kl. 11.00: Högmässa i Sunds kyrka. Outi Laukkanen, Pipsa Juslin.
http://sund-var道府samling.fi/

NÄRPES PROSTERI

KORSNÄS
To 4/5: Församlingsutfärd med buss till Replot. Tidtabell: Harrström 10.20, Taklax 10.35, Korsnäs 10.45, Korsbäck 10.55, Molpe 11.10.
Sö 7.5 kl. 11.00: Högmässa i Kyrkan, Guy Kronqvist, Deseré Granholm.
On 10.5 kl. 10:00: Promenixarna
On 10.5 kl. 13.00: Missionssyfoeringsträff i Församlingshemmet. Gäst: Brita Jern. Gemensam skjuts ordnas, anmäl deltagande till Han-na, 044-4101825 senast må 8.5.
On 10.5 kl. 18.00: Skriftskola i Församlingshemmet.
To 11.5 kl. 13:00: Solglimten

KRISTINESTAD
kristinestadsvenskaforsamling.fi
FR 5.5 kl. 16: Diskussion om flyktarbete i K:stads förs.hem med Tomas Ray. Öppet för alla intresserade.
LÖ 6.5 kl. 18: Kvällsmässa i Dagsmark bönehus. Norrback, Martikainen
SÖ 7.5 kl. 12: Högmässa i K:stads förs.hem. Nisula, Martikainen, kyrkokörerna. Kyrkkaffe
SÖ 7.5 kl. 18: Lovsångsmässa i Sideby kyrka. Ulf Sundqvist, Norrback, lovsångsgruppen. Servering
SÖ 7.5 kl. 18: Bibelsamtal i L:fjärds förs.hem. Vikfors
ON 10.5 kl. 12.30: Pensionärs-samling i L:fjärds församlingshem. Daniel och Erica Norrback
TO 11.5 kl. 19: Konsert med Kristoffer Streng i K:stads förs.hem. Kaffé 5 euro

NÄRPES
www.narpesforsamling.fi
Närpes
To 4.5 och fr 5.5 kl. 19: Kvällsmöte i kyrkan med Ingemar Helmner och Rauno Karmitsa.
LÖ 6.5 kl. 18: Samling i Luthergården, R.Fant, J.Pätt, K.Karlsson, Strängbandet.
Sö 7.5 kl. 19: Möte i Pjela bönehus, S.Erikson, sångprogram.
On 10.5 kl. 12: Gemensam pensionärs-samling i förs.hemmet, börjar med mat. Gun Forsman, Blomberg, Wallin, S.Lindén.
Övermark
LÖ 6.5 kl. 18: Vårsamling i luth.bönehuset, A.Hägglom, Jakobsson, Wikstedt, Kyrkokören.
Pörtom
Sö 7.5 kl. 12: Gemensam familjegudstjänst, Sundqvist, G o S.Lindén, Övermarks barnkör, Pörtom musikgäng, dagklubbarna, minior o junior, söndags-skolorna, kyrkans barntimmar, barnledarna. Efteråt soppa och program.

KORSHOLMS PROSTERI

BERGÖ
Fr 5.5 kl. 20: Ungdomskväll i församlingshemmet.
LÖ 6.5 kl. 18: Allsångskväll med Stråckdraget i kyrkan, Yngve Svarvar (dirigent). Andliga sånger, hembygdssånger och världsa sånger står på repertoaren. Andakt (Englund). Kollekt: för anskaffning av psalmböcker till Bergö serviceboende samt för omkostnader.
Sö 7.5 kl. 14: Högmässa, Englund, Brunell.
Må 8.5 kl. 10.15: Familjeklubben samlas vid äldreboendet.
Må 8.5 kl. 13: Minior
Må 8.5 kl. 15: Junior
On 10.5 kl. 8.45: Familjeklubben vårutflykt till Pörtom. Bussen startar från församlingshemmet.
On 10.5 kl. 18: Kyrkokören övar i församlingshemmet.

KORSHOLM
To 4.5 kl. 18: Konsert med Wege-lius Kammartråkar kl. 18 i kyrkan, solist Annemarie Åström, violin Albert Sahlström, dir. Andres Kaljuste. Fritt inträde.
Sö 7.5 kl. 10: Högmässa i kyrkan, Lidén och Nordqvist-Källström.
Sö 7.5 kl. 18: Qvinnoliv – möteplats för diskussion och reflektion i Smedsby förs.gård, för kvinnor i åldern 30–65 år.
To 11.5 kl. 13: Pensionärernas värfest i församlingshemmet, ta gärna med en liten lotterivinst. Om du behöver taxi ring pastorskansliet 06-356 0500.

KVEVLAX
SÖ 7.5 kl. 10: Knattekyrka, Ruth Vesterlund, lit. Bergström-Solborg, Crichton, Dahlbacka, Andrén. Ta gärna med mjukisdjur eller en skallra.
TI 9.5 kl. 19: Bön och bibel i Krubbän.

MALAX
SÖ 7.5 kl. 10: Högmässa i kyrkan. Pred. Kurt Hjulfors, Lff. Kyrkkaffe. Kyrktaxi. Tornberg, Kjell Lolax.
SÖ 7.5 kl. 12: Finsk gudstjänst i kyrkan. Pred. Kurt Hjulfors, Lff. Kyrkkaffe från kl. 11. Tornberg, Kjell Lolax.
LÖ 13.5 kl. 18: ”Kom som Du är” – kvällsgudstjänst i kyrkan. Servering.

PETALAX
Högmässa: sö 7.5 kl. 11. Björklund, Brunell. Kyrktaxi.
Familjeklubben utfärd: on 10.5 till Pörtom. Start ca kl. 9.30 från TB.
Andakter: to 11.5 kl. 13 i Wester-hemmet modul A, kl. 14 i Pensionärs-samlingssal.

REPLLOT
Sö 7.5 kl. 10: Gudstjänst i Replot. Kaski, Wargh. Skriftskoldag.
Sö 7.5 kl. 18: Vårkonsert i Replot kyrka. Medv. Bettanz och församlingens körer. Fritt inträde. Varmt välkomna!

MARKNAD

ÖNSKAS HYRA

Kvinnlig rökfri lärare söker lägenhet i Helsingfors. Inga husdjur.
Tel: 0504114551/Noora

Tvåa i Berghäll över sommaren. (1.5-31.8)
045-6527726

UTHYRES

Stiftelsen Lillesgården erbjuder förmånliga pensionärsbostäder (ettor) i Nordsjö, ej serviceboende. 0505903780 tis-to 9-12.

Borgå centrum. Uthyras 3r+k 890/månad Ledig genast tel 0400 490625

2r, k, balkong, 50m² i Mattby, Esbo. Nytt hus, park utsikt, lugnt läge, 300m till bliv. metro st.
Tel. 050 538 1368

KÖPES

Gör livet lättare
SÄLJ ÅT LASSE & MIA
dödsbon, lösöre
tfn 0500 418 303
050 55 44 288 Tack

Dödsbon och hemlösöre.
Kontant, avhämtning
Kuolinpesät ja kodin irtainta.
Nouto, käteinen
Suomea gsm 040 3721108 / Harri
Svenska gsm 040 8226088 / Jalle

SÄLJES

Vacker lugn skogstomt 0,9ha i Sjundeå kby, två gamla hus, byggnads- o fiskerätt, kommunal-teknik. Ring 09-2561109

LEDIGA TJÄNSTER

I Borgå kyrkliga samfällighet lediganslås

EN TJÄNST SOM LEDANDE SJUKHUSPASTOR

Vi söker en ny ledare för vår sjukhussjälavård till en viktig tjänst som stöd för patienter, anhöriga och personal. Arbetet inleds på hösten 2017.

Läs mer och sök senast 22.5 på adressen:
www.borgaforsamlingar.fi

HELG ♥ VARDAG

Porvoon seurakuntayhtymä
Borgå kyrkliga samfällighet

Petrus är en nytänkande och framåtriktad församling med verksamhet för alla åldrar. Nu söker vi en

LEDARE för BARNARBETET

för att leda och självständigt ansvara för vårt arbete bland barn i form av bl.a. klubbar, musiklek och diakoni bland barnfamiljer. På sikt förväntar vi oss att du har förmåga att utveckla och leda verksamheten.

Anställningen är för tiden 1.8.2017-31.5.2018. Ansökningar skickas till kyrkoherde Daniel Björk, daniel.bjork@evl.fi, senast 15.5, kl 16. Mer information om arbetsbeskrivning och krav finns på församlingens hemsida: www.petrusforsamling.net

PETRUS
FÖRSAMLING

BERÄTTA OM DIN FÖRSAMLING!

Den här sidan finns till för dig. Roliga verksamhetsidéer, festliga jubileum eller en viktig gemenskap. Skriv, fotografera och berätta om vad som händer i DIN församling! Skicka in din artikel till redaktionen@kyrkpressen.fi. Redaktionen väljer och redigerar materialet.

Böcker i nätet allkristet.fi
Och i vänstäderna Karleby & Jakobstad

HÖSTRESA TILL ISRAEL

30.10-9.11. Rundresa med svensk-språkig guide i Tel Aviv, Tiberias, Jerusalem och Döda Havet. Pris 1890 € vilket inkluderar, flyg från Helsingfors, hotell med halvpension, inträden, buss i Israel.

Reseledare Catarina & Leif Olin
För info 0503490470 (Catarina)
Duveskogs reseservice (teknisk arrangör)

FÖRMÅNLIGASTE

Fönster
Dörrar
Inglasningar
Uterum

Se: www.exellent.fi

Oravais
Exellent Trading

Oravais: 040-034 0093
Vasa: 040 767 0049

STENHUGGERI
LEVANDER

- nya gravstenar
- gravering
- borttagning av gravsten
- återmontering av gravsten
- förgyllning/försilvring
- rätning
- slipning

EN MINNESVÄRD VISAR
VÖRDNAD OCH VÄRDIGHET
Rönbackav. 32 A
00710 Helsingfors
tel. 09 387 6284

FINLANDS STÖRSTA
FÖNSTER- & DÖRRLAGER

BILLIGASTE!

LEVERANS
GENAST!

NORDIC sale
Granvägen 1, 68555 Bosund
T. 721 0111, sale@nordicsale.fi
www.nordicsale.fi

MED FINKÄNSLIG SAKKÄNNEDOM FRÅN ÅR 1945

BEGRAVNINGSBYRÅ

ARMAS BORG & Co Ab

Annegatan 12 00120 HELSINGFORS
www.arnasborg.fi

Tel 612 9890
Jour 0400 977 000

Nåd
2017!

Reformationen 500 år

Martin Luther

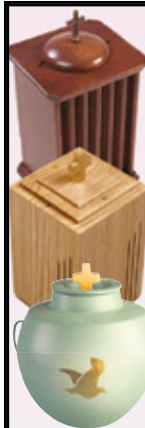
- den evangeliska psalmsångens fader

Föredrag
teol. dr
Birgitta SarelinMusik
Niels Burgmann
Sånggrupp

SÖNDAG 7.5 KL. 16 | EKENÄS KYRKA

Välkommen till en eftermiddag kring Martin Luthers psalmer.
Vi bjuder på festligt kyrkkaffe i kyrkan efter programmet.

Ekenäsnejdens svenska församling

Hedra minnet

Begravningsjänster
med tiotals år
av erfarenhet.
Blomsterarrangemang,
unika kistor,
urnor.

Nu även i BORGÅ.

Vi rekommenderar
tidsbeställning.

Blomster- och Begravningsjänst

P. Borg & Co

30 år

Fredsgatan 25, Borgå, tel. 010 322 0080

Stora Byvägen 27, Sibbo, tel. 09 239 2882

www.borg.fi • info@borg.fi • info.porvoo@borg.fi

GULDVIVA™

Beställ enkelt i vår webshop eller ring
018-22130 för personlig service.

Smycket levereras i en fin ask, om så
önskas även presentinslagen. Leverans
inom 4 dagar.

GRATIS FRAKT till Kyrkpressens läsare!

Ange rabattkoden KP då du gör din beställning.
Erbjudandet är giltigt t.o.m. 30.06.2017

HANDGJORDA KVALITETSSMYCKEN
FRÅN ÅLAND

Ängeln
inklusive kedja

Endast 69 €

925 sterlingsilver (nickelfritt)

Se flere av våra smycken på
WWW.GULDVIVA.COM

INKAST MARIA SUNDBLOM LINDBERG

Skam

SKAM, VILKEN revansch! I tusentals år har du legat som ett illamående i våra kroppar. Du har fått oss att leva begränsat och halvt. Du har färgat vår självbild och styrt våra beslut på ett oförsvarbart sätt. Du är en gas. Osynlig och stinkande. Skulden är tydligare. Den finns mellan människor. En gör fel och den andra har ont. Förlåtet städar upp och klistrar ihop det som gick sönder. Synen liknar skulden men den inbegriper också Gud och existensen. Vissa listar synder och tror att de går fria om de varken dansar eller dricker. Andra vet att varje inköpt plastpåse är en synd som sätter spår. Förlåt funkade inte mot skapelsen. Förändring är den enda ursäkten som gäller.

Men skammen, den är knepig. Det handlar inte om vad du gör utan om vad du är. Vem du är. Mycket skam finns i det som är oss givet. Familj, begåvning, utseende, temperament, hälsa... Ännu mer skam finns det kring vad vi gör av det. I prestationssamhället har någon viskat i skuggorna om att allt går om man bara vill. Om det inte går så vill man tydligen inte tillräckligt. Att vara en person utan driv, det är att vara en nobody. Inget är så skämmigt som att inte vara någon. Det är mycket värre än att inte göra något. Skammens innersta kärna är tom. Där finns inget av värde. Är man sin skam är man värdelös.

MEN NU ÄR skammen plötsligt på allas läppar. Inte som ett ord utan som en färg. Noora-rött på tunnare eller fylligare munnar signalerar att vi har fått nog. Nog med böjda ryggar och böjda liv. Nog med förtryck och förföljelser. Nog av mobbare har vi haft redan länge men nu orkar vi inte heller med dem som låtsas att de varken ser eller hör. Fegisarna som gömmer sig i gruppen och möjliggör fortsättningen. Sällan skäms kollektivet tillräckligt men de som låter kontinuerliga kränkningar pågå får stå i skamvrån hela livet.

SKAMMEN VAR ändå min ingång till kyrkan. Där, på mina religiösa breddgrader, fanns inte några syndakataolger och troende både dansade och drack. Det var frisk luft i medeltida stenkyrkor och Jesus var allas vän. Men han var särskilt bundis och bästis med dem som led av psykisk ohälsa, fattigdom, sjukdomar och utanförskap. Han drog dem ur diket, rätade på deras ryggar och talade om allt med sitt rätta namn. Han tittade dem i ögonen och gav dem skammens förlåtelse och nytt liv. Han tittade också mig i ögonen och såg varken tandställning eller höften som vägrade en kvinnlig form. Den misslyckade permanenten och de ängsliga Gul & Blå jeansen var inte heller lika med mitt värde som människa. För kanske första gången någonsin så räckte det mer än väl att bara vara jag och när dagen kom för den första nattvarden vände han sitt ansikte till mig och målade mina spända läppar i rött. Han räckte mig sedan bägaren och sa: "Skäms inte för att du är människa Maria, var stolt!" Och inne i mig öppnade sig valv bakom valv oändligt.

Maria Sundblom Lindberg är psykoterapeut, präst och publicist.

MILJÖ STÄDNING

Församlingar kan ordna skräppromenader

Det har blivit "normalt" att skräpa ner i vår miljö. Det är också "normalt" att promenera förbi skräpet, som om man inte skulle märka eller bry sig om skräpet. Undersökningar visar dock att skräpet orsakar nedstämdhet och irritation hos människor.

Rörelsen Ett skräp om dagen arrangerar Finland 100-skräppromenader och bjuder också in andra att

arrangera dem självständigt. Olika organisationer och privata personer har fått inbjudan och nu bjuder vi också in församlingar att delta.

På Finland100-skräppromenader går man tillsammans och plockar skräp och föregår med gott exempel. Det går också bra att sjunga på skräppromenaderna, kyrkokören i Haga har gjort den första sjung-

ande skräppromenaden. De sjöng vackra värsånger och plockade skräp.

Skräp i naturen kan vara livsfarligt för både människor och djur och veterinärer behandlar varje dag hundar som fått sår orsakade av krossat glas.

Bibeln uppmanar oss att ta hand om naturen. Tyvärr hittar man skräp också nära våra kyrkor.

Församlingarna är hjärt-

ligt välkomna att förändra vår relation till naturen så vi blir mera respekterande och måna om att vårda oss om naturen.

Mer info finns på: <http://suomifinland100.fi/project/ett-skrap-om-dagen-rorelse/?lang=sv>

TUULA-MARIA AHONEN
Initiativtagare till "Ett skräp om dagen"

Uppvakta med en god bok på morsdagen!

Mamman är en självbiografi, skriven av Gerd Snellman. Läsaren tas med på en dramatisk färd genom ett innehållsrikt liv. När drogmisbruk, sorg och död tränger sig på, sätts moderskärleken på prov. Kan den trots allt bestå?

Gerd Snellman är hustru, sjubarnsmor och teologie doktor. Hon är bosatt i Jakobstad.

Författare: Gerd Snellman
Pris: 22,00 €
Sidantal: 160
Bindning: Inbunden
Förlag: SLEF-Media
ISBN: 978-952-5578-64-5

SLEF-Media • Korsholmsplanaden 2, 65100 VASA
(06) 357 6500 • slef-media@slef.fi • www.slef.fi/slef-media

Byggnadsarbeten

BYGGFIX

Utför även dränerings- och regnvattensarbeten för byggnader

Bygg.ing. Ulf Österback
0400-867 368 www.byggfix.fi

Hagaro Pensionärshem i Norra Haga, Helsingfors

Är du i behov av serviceboende.

Hos oss bor du tryggt, med svenskspråkig personal dygnet runt. Vid behov har vi tillgång till läkare dygnet runt.

Kontakta oss så berättar vi mera eller besök oss.

Föreståndare Carola Aspholm-Backman
tel. 050 572 4216 anträffbar vardagar kl.9-15
www.hagaro.net

LOCUS

www.locus.fi

STOR EFTERFRÅGAN PÅ HYRESLÄGENHETER

1000-tals nöjda kunder kan inte ha fel!
Vi står till Er tjänst under hela hyrestiden.

Förmedling med omtanke sedan 1993

Oy N&N Locus Ab Aff [A]
Smedsgatan 13, 00150 Helsingfors
tel. (09) 17 17 44, fax. (09) 17 00 45
locus@locus.fi, www.locus.fi

227 ROSOR TILL MOR - och andra!

Blommar året runt!

Sagt om boken **Rosor i kallt klimat:**
"Andlöst vacker!" Heléne Liljeström, Sibbo

"Fascinerande (när)bilder ... en estetisk upplevelse vars upphov är natur och fotografi i skön förening ... De som följer råden i boken borde kunna se den strängaste vinter an med stor tillförsikt." Håkan Kjellin i Svenska Rosensällskapets Rosenbladet

"Imponerande bildverk ... man kan njuta av bilderna fastän man inte vet någonting om rosor ... ger på ett övertygande sätt ny information om övervintringsmetoder." Eila Palojärvi i Finska Rosensällskapets Ruusunlehti/Rosenbladet

KÖP/BESTÄLL från bokhandel, Scriptum.fi eller andra webbshoppar.
Författarens e-postadress: ingmar@lindqvist.fi

OPINION INFORMATION

Skicka insändaren till:

Kyrkpressen/opinion
Sandvikskajen 13, 00180 Helsingfors
E-post: redaktionen@kyrkpressen.fi

Standardlängden för de kortare insändarna är 1 200 tecken. Redaktionen förbehåller sig rätten att förkorta insändarna. Insänd text returneras inte.

Insändare måste förses med skribentens namn samt för redaktionens bruk även adress och telefonnummer. Anonyma inlägg accepteras endast i undantagsfall.

Radbytet är en längre insändartext med bildbyline som rymmer 2 000 tecken. Vill du skriva ett Radbyte bör du kontakta redaktionen på förhand.

KÄRLEK BLOGG

"Är kärleken alltså blind? Eller är kärleken - tvärtom - klarsynt?"

Mia Anderssén-Löf i bloggen Andetag.

KYRKAN VI OCH DOM

"Bilderna av kyrkan är ett 'vi och dom'-tänkande där de anställda räknas som kyrkan. Teologerna, biskoparna och prästerskapet vet att det inte är så, men har målat in sig i ett hörn genom att bara låta en felaktig utveckling ha sin gång."

Biskop emeritus Biörn Fjärstedt i en kolumn i Kyrkans tidning

ULLA-MAJ HAGVIK får nu mer tid för huset och trädgården i Edsevö, barn, barnbarn, föreningsliv, villa och båt.

ULLA-MAJ HAGVIK

Intressen: Sjö- och villaliv, handarbete, föreningsliv, sjunger i kyrkokören i Pedersöre församling, läsa.
Senast lästa bok: Vredens flod av Jan Stenqvist.
Senaste film: 100-åringen som klev ut genom fönstret och försvann.
Livsmotto: Det fixar sig.
Favoritstad: Jag trivs bäst på landet.
Familj: Tre barn och fyra barnbarn.
Bloggar på: bamsblogg.ratata.fi

Söndagskollariären gick igenom buden och kom till det fjärde budet om att hedra sin fader och moder. Ett av barnen frågade om det finns något bud som handlar om hur man ska bete sig mot sina syskon. Ett annat barn svarade snabbt: – Du skall inte dräpa.

Jobbet fick ge vika vid 60

Får man sluta jobba när man är 60? Även om man är fullt frisk och inte blir utsparkad ur arbetslivet. Ulla-Maj Hagvik svarar ”ja” på den frågan.

TEXT OCH FOTO:
NICKLAS STORBJÖRK

Ulla-Maj Hagvik har hunnit njuta av pensionärstillvaron i ganska exakt en vecka när vi träffas i hennes och makens hem i Edsevö i Pedersöre.

– Den här första veckan har det känts som att det har varit fullt upp mest hela tiden. Det har ju blivit så att jag har sparat ganska mycket som jag tänkt att jag ska ta itu med när jag slutar jobba, säger Ulla-Maj.

I ordets fulla bemärkelse är Ulla-Maj inte pensionär ännu heller. Hon har bara valt att sluta jobba vid 60 trots att hon inte har pensionsåldern inne.

Bakom beslutet finns flera orsaker.

– Jag fattade beslutet under semestern ifjol somras. Ma-

ken och jag var ute med båten till Sverige och vi funderade på vart vi skulle åka. Vi hade sett det mesta som fanns på närmare håll men trots att jag hade semester så räckte inte tiden till för att åka på någon längre resa. Då bestämde vi att nästa sommar åker vi iväg och så är vi borta så länge vi vill.

Båten är en 35 fot lång, gaffelriggad ketch av Colin Archer-typ är ett hemmabygge. Men det är inte bara den som kommer att få mer tid nu när arbetslivet inte längre pockar på uppmärksamheten.

– Vi har också sommarstället och hus med trädgård som det varit svårt att hitta tid att sköta ordentligt. Dessutom är jag verksam i ett antal föreningar och på grund av mitt jobb brukar det bli jag som får axla kassörsansvaret i de föreningar jag är aktiv.

Och jobbet som Ulla-Maj nämner och som hon nu sagt upp sig från var inom bankväsendet. En bransch som fått – och fortfarande får – sin

beskärda del av förändringar, vilket också är en av orsakerna till att Ulla-Maj valde att tacka för sig.

– När jag började på banken år 1995 så jobbade jag på ett mindre sidokontor i Källby. På den tiden fanns det mer tid för kunder, folk kunde sticka sig in bara för en liten pratstund. I dag är tempot ett helt annat och kunder förväntas boka in möten på förhand via nätet, säger Ulla-Maj.

Bra arbetsplats

Utöver att tempot är högt så är det också mycket nytt att ta in hela tiden. Och där märkte Ulla-Maj att åldern började ta ut sin rätt.

– I synnerhet när jag blev trött mot slutet av dagarna märkte jag att det gick trögt. Speciellt med finskspråkiga kunder kunde det bli svårt. De enklaste av banktermer kunde plötsligt vara som bortblåsta när jag skulle förklara något för en finskspråkig kund.

Trots att arbetet tidvis va-

rit krävande och förändringarna många är Ulla-Maj noga med att påpeka att hon inte är missnöjd med sin arbetsplats eller arbetsgivare.

– En bättre plats att jobba på får man nog söka efter. Men det är ju hela branschen som genomgått stora förändringar de senaste åren. Dessutom innebär det att jag steg åt sidan att en yngre välutbildad person i stället gavs möjlighet att få fast anställning. Det är viktigare att ungdomarna får komma in i arbetslivet än att vi gamla klamrar oss fast. Jag har ju trots allt jobbat i sammanlagt 42 år nu i vår så det kan räcka.

Samtidigt är Ulla-Maj tacksam över att det är hon själv som fått ta beslutet att stiga åt sidan.

– Jag har sett folk i min egen ålder som tvingats ut ur arbetslivet och sett vilken bitter eftersmak det kände. På så vis är jag glad att jag fått möjlighet att gå när jag själv vill.

Ytterligare en orsak till att Ulla-Maj valde att stiga av arbetslivet var hälsan.

– Min mamma dog i cancer och vi har haft cancer i släkten så jag känner att jag vill njuta av de år jag har kvar.

– I den här åldern inser man att ett liv går väldigt fort.

Syskonbarnen, som nyss var ungdomar, har plötsligt blivit medelålders. Tiden rinner iväg medan man plockar med sina vardagspussel. Själva har vi blivit tröga både i huvudet och kroppen. Ännu har vi ha en tid innan vi blir alltför drumliga, då vi klarar att sköta båten och dess ålderdomliga och tunga rigg samt fixa renoveringar.

Är hälsan något du går och oroar dig för?

– Som person är jag ganska sorglös, jag går inte runt och oroar mig så mycket. Och skulle jag bli sjuk så är det så. Man får vara glad för det man fick.

Utöver föreningslivet vill Ulla-Maj också få mer tid att avlasta de vuxna barnen.

– Vi har fyra barnbarn och det yngsta är bara några veckor gammalt medan det äldsta är nio. Åren går fort och för den äldsta kommer det säkert så småningom inte att vara lika spännande att få komma och sova över hos ”mormor och morfar. Det gäller att ta vara på tiden.

Vad har reaktionerna varit på ditt beslut att sluta jobba redan vid 60?

– Det har varit olika. Vissa

har full förståelse och önskar att de skulle kunna eller våga göra samma sak. Men jag har också mött människor som rakt ut sagt att det måste vara något fel när en fullt frisk människa kan sluta jobba redan vid 60. Det är nästan så att man tycker att det är lite omoraliskt, i vår kultur uppfattas det hos vissa som lite fult om man väljer att inte jobba trots att man skulle få.

Den privata ekonomin är för många säkert orsaken till att man inte kan eller vill sluta jobba i förtid. Ekonomin var naturligtvis en del i ekvationen också för Ulla-Maj.

– Självklart får man mindre att röra sig med. Men vi har så vi klarar oss, och det räcker. Lånen är bortbetalda, med gården och uppvärmningen är vi ganska självförsörjande och våra barn har jobb och ordnad ekonomi.

Ulla-Maj ser heller ingen orsak till att jobba för att samla pengar på hög.

– Det har jag sett tillräckligt av på banken. Det är många som bara sparar och sparar och de som har mycket får aldrig nog. Men bankkonton blir aldrig fulla. Och för mig räcker det om jag har så jag klarar mig.